

0
378.1987
H 23.10

ความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
ของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยรัตนบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

นิพนธ์ ศรีวรรณ

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

30 เม.ย. 2527

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2527

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

153801

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวของนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ดร. ก. วิชาญ ประธาน
ดร. ก. วิชาญ กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

ดร. ก. วิชาญ ประธาน
ดร. ก. วิชาญ กรรมการ
ดร. ก. วิชาญ กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.ประชุม รอดประเสริฐ อาจารย์ ดร.เบญจลักษณ์ ภูตินาถ และรองศาสตราจารย์
พิชัย ศิริทัศน์กุล ซึ่งเป็นผู้ให้คำแนะนำ สละเวลาตรวจแก้ไขและปรับปรุงปริญญานิพนธ์อย่างดี
ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับอย่างยิ่ง จึงขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ล้วน สายยศ ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำ
ทางด้านสถิติ อาจารย์ไพรัช วนาพรณ์ อาจารย์ ดร.สำเนา ขจรศิลป์ รองศาสตราจารย์
ธนู นุญยรัตน์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม และอาจารย์ณรงค์
แจ่มสุวรรณ ผู้ให้การสนับสนุนในการศึกษา

ขอขอบคุณอาจารย์นิติ กลิ่นงาม อาจารย์เยาวดี รักขวิริยะ ที่กรุณาให้คำแนะนำ
เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม อาจารย์วันดา พิเศษพงษา อาจารย์ทินกร ปันธิโก
อาจารย์วิไลวรรณ สันตะโกมล ที่ได้ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล อาจารย์วิทยา นาคอินทร์
อาจารย์ปรีชา เนาว์เย็นผล อาจารย์ผจญ สุวรรณวงษ์ คุณอุเทน ธัมมิกะกุล คุณเสถียร
ขันดี รวมทั้งเพื่อนาและน้องๆ ร่วมรุ่นที่ได้ช่วยเหลือเป็นกำลังใจ โดยเฉพาะอาจารย์
ศรีประไพ วัฒนรัตน์ อาจารย์พิศิษฐ์ แทมบรรจง อาจารย์ฉวีวรรณ เหมนาค อาจารย์
วรรณฯ สวัสดิ์ภักดิ์ อาจารย์สมปอง วิสุพงษ์ และอาจารย์ฤดี กรุดทอง ตลอดจนนักศึกษา
กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกทุกท่านที่ได้สละเวลาตอบแบบสอบถาม ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

นิพนธ์ ศรีวรรณ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา	7
	ปรัชญากิจกรรมนักศึกษา	8
	วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา	9
	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	10
	ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา	11
	กิจกรรมนักศึกษาในประเทศไทย	12
	ความหมายของวัฒนธรรม	13
	ที่มาของวัฒนธรรม	15
	ลักษณะของวัฒนธรรม	15
	เหตุที่ทำให้วัฒนธรรมเสื่อมโทรม	16
	ประเภทของวัฒนธรรม	17
	สถาบันการศึกษาเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมอย่างไร	18
	ผลงานวิจัยในประเทศ	24
	ผลงานวิจัยต่างประเทศ	28
	สมมุติฐานในการวิจัย	30

3	วิธีดำเนินการวิจัย	31
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	35
	การวิเคราะห์ข้อมูล	37
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	38
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
5	สรุป อภิปรายผลและขอเสนอแนะ	77
	สรุปผลการวิจัย	79
	อภิปรายผล	83
	ขอเสนอแนะ	88
	บรรณานุกรม	91
	ภาคผนวก	97

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในระดับ ป.กศ.สูงปีที่สองกับระดับ ค.บ.ปีที่สอง	32
2 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจำแนกตามเพศและสถาบัน	35
3 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	36
4 จำแนกตามสถานที่พักของนักศึกษา	36
5 จำแนกตามคณะและระดับที่ศึกษา	37
6 แสดงคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	43
7 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	44
8 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาการช่างฝีมือของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	45
9 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม สาขาศิลปะการแสดงของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	46
10 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการ ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	47
11 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก..	48

12	แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ ของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	49
13	แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ ของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	50
14	แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากาชางฝีมือ ของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	51
15	แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะการทอผ้า ของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	52
16	แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการ ของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	53
17	แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา ของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ..	54
18	แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง	55
19	แสดงการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง	56
20	แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	57

21	แสดงการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่ำ	58
22	แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่ พักนอกเขตวิทยาลัย	59
23	แสดงการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ระหว่างนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย ..	60
24	แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง	61
25	แสดงการเปรียบเทียบอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง	62
26	แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	63
27	แสดงการเปรียบเทียบอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่าง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ	64
28	แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่ พักนอกเขตวิทยาลัย	65
29	แสดงการเปรียบเทียบอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ระหว่างนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย ..	66
30	แสดงการอยุ่ละและอันดับสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง	67

31	แสดงการย่อยและอันดับสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	69
32	แสดงการย่อยและอันดับสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอก เขตวิทยาลัย	71
33	แสดงการย่อยและอันดับสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก	73

ภูมิหลัง

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยเมื่อเริ่มจัดตั้งนั้น มิได้มุ่งให้การศึกษาเฉพาะด้านวิชาการเพียงด้านเดียว แต่ยังได้สนับสนุนให้นักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ควบคู่ไปกับการศึกษาวิชาการ เพราะการปฏิบัติกิจกรรมเป็นการเสริมประสบการณ์และช่วยพัฒนานักศึกษาด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญาได้นอกเหนือไปจากความรู้ทางวิชาการโดยทั่วไป (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ 2510 : 55) ซึ่งกิจกรรมของนักศึกษาส่วนมากเป็นกิจกรรมทางค่านิยม ค่าน้ำเพื่อบุประโยชน์ และด้านศิลปวัฒนธรรม สำหรับกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นกิจกรรมที่รู้จักกันดีในหมู่นักศึกษาและประชาชน จัดเป็นกิจกรรมประเภทมุ่งส่งเสริมความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ให้แก่ นักศึกษาในด้านศิลปและวัฒนธรรม (สำเนา ขจรศิลป์ 2524 : 2-4)

กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติ ไม่ว่าชาติใด ๆ ในโลกต่างล้วนมีศิลปวัฒนธรรมประจำชาติด้วยกันทั้งสิ้น ในการประชุมระหว่างชาติเรื่องนโยบาย วัฒนธรรม ซึ่งองค์การยูเนสโกได้จัดขึ้นเป็นครั้งแรก ณ กรุงเวนิสใน พ.ศ. 2513 ที่ประชุมได้ร่วมกันให้ความหมายคำ วัฒนธรรมว่า หมายถึงความดี ความงาม และความจริงในชีวิตมนุษย์ ซึ่งปรากฏออกมาในรูปแบบของศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ การช่างฝีมือ คหกรรมศาสตร์ กีฬาและ นันทนาการ (สาโรช บัวศรี 2525 : 1) ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 (2525-2529) กล่าวถึงนโยบายการศึกษาเกี่ยวกับทางด้านกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาว่า จะให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม รัฐบาลจะรักษาและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมให้คงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย ดังนั้นการที่สถาบัน การศึกษาได้จัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมขึ้นจึงเป็น เรื่องที่สำคัญ เพราะกิจกรรมส่งเสริมศิลป- วัฒนธรรมจะเผยแพร่และรักษาให้คงอยู่ขึ้นจะต้องช่วยกันทุกฝ่าย วิทยาลัยครูก็มีหน้าที่และความรับผิดชอบอยู่แล้วจึงควรที่จะให้ความสำคัญทางด้านการปลูกฝังให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจและซาบซึ้ง

เพื่อให้นักศึกษาจะได้ทำหน้าที่สนับสนุน พี่น้อง ทำนุบำรุงรักษาสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้น และคิดสร้างสรรค์
สิ่งใหม่ ๆ ที่ดีมีประโยชน์ต่อประเทศชาติเพิ่มเติม พร้อมทั้งเผยแพร่สืบทอดมรดกของชาติให้แผ่
กระจายไปสู่กว้างไกลคนในชาติเกิดความรัก ความหวงแหนในศิลปวัฒนธรรมนั้น การที่
นักศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมกัน นับเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาได้
มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รู้จักฟังความเห็นของผู้อื่น ฝึกความอดทน
ความมีระเบียบวินัย สร้างคุณธรรม ย่อมเป็นเหตุให้นักศึกษาเป็นผู้มีความเจริญดังพระบรม-
ราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลปัจจุบันที่ทรงพระราชทานไว้ว่า งาน
ด้านการศึกษาและวัฒนธรรมนั้น เป็นงานสร้างสรรค์ความเจริญทางปัญญา และทางจิตใจ ซึ่ง
เป็นต้นเหตุและองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ของความเจริญด้านอื่นทั้งหมด และเป็นปัจจัยที่จะช่วย
ให้เรารักษาและดำรงความเป็นไทยไว้ได้สืบไป (กรมศิลปากร 2513 : 51)

สภาพสังคมไทยทุกวันนี้กระแสวัฒนธรรมต่างชาติไหลั่งไหลเข้ามาอย่างรวดเร็วและ
คนไทยก็ยอมรับ หรือ เห็นดีเห็นงามไปกับวัฒนธรรมที่แพร่หลายเข้ามาอย่างรวดเร็วเหล่านี้ ซึ่ง
ในขณะเดียวกันค่านิยมทางด้านวัฒนธรรมก็เสื่อมถอย และค่อยความสำคัญลงไป (ฝ่ายวิชาการ
งานวัฒนธรรม 4 ภาค 2523 : 6) และในสภาพปัจจุบันนี้ความเจริญทางด้านเทคโนโลยี
วิชาการ เศรษฐกิจ และการคมนาคม มีความก้าวหน้ามากทำให้การติดต่อภายในโลกเป็นไป
อย่างสะดวกและรวดเร็ว ฉะนั้น ถ้าชาติใดไม่รู้จักปรับปรุงและแก้ไขเอาใจใส่วัฒนธรรมเดิม
ของชาติให้ทันทางที่ หรือ ประสานเข้ากันได้เหมาะสมและสภาพของเหตุการณ์แล้วก็จะถูก
วัฒนธรรมอื่นที่มีแรงมีอำนาจมากกว่าเข้ามาแทนที่ จนในที่สุดไม่มีลักษณะของชาติตนอีกต่อไป
(พระยาอนุมานราชธน 2515 : 107) จะเห็นได้ว่าเด็กวัยรุ่นในปัจจุบันนิยมคนทางตะวันตก
มากไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย กิริยาท่าทาง การพูดจา ตลอดจนขนบธรรมเนียมต่างๆ (รองรัตน์
อิสริภักดิ์ 2512 : 41-42) อันเป็นเหตุให้เด็กวัยรุ่นไทยในปัจจุบันค่อยในทางศีลธรรมและ
วัฒนธรรมมากกว่าแต่ก่อน (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ 2521 : 53) สิ่งนี้เอง
เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นบางกลุ่มประพฤติผิดทำนองคลองธรรมและศีลธรรมอันดีงามของไทย
ซึ่งเป็นผลให้เด็กวัยรุ่นกลายเป็นปัญหาทางสังคมมาก และที่สำคัญคนวัยรุ่นทั้งหลายนั้นกำลังจะก้าว
เข้ามาแทนที่ผู้ใหญ่ในอนาคตอันใกล้ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกคนควรที่จะช่วยเหลือกันในการหา
วิธีการที่จะทำให้วัยรุ่นไทยมีทัศนคติที่ดีโดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้นักศึกษา

เกิดความรู้สึกที่จะต้องรักษาเอกลักษณ์ของชาติเอาไว้และให้คงอยู่เป็นมรดกแก่คนรุ่นหลังสืบไป
กรมการฝึกหัดครูได้ตระหนักถึงความสำคัญในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติมาก
จึงสนับสนุนให้วิทยาลัยครูจัดกิจกรรมส่งเสริมและปลูกฝังวัฒนธรรมให้นักศึกษาและประชาชนทั่ว
ไปอยู่เสมอ ประกอบกับในปัจจุบันมีเสียงกล่าวถึงการประพฤติปฏิบัติของเยาวชนและประชาชน
ตลอดทั้งผู้มีอาชีพครูว่าขาดคุณธรรมและจารีตประเพณีอันดีงาม มีการเรียกร้องที่จะให้มีการ
อบรมคุณธรรมและวัฒนธรรมแก่เยาวชนและประชาชนรวมทั้งนิสิตนักศึกษาครูให้มากขึ้น (กรม-
การฝึกหัดครู 2524 : 96) ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเป็น
กิจกรรมที่ควรส่งเสริมในหมู่นักศึกษาในวิทยาลัยครูอย่างยิ่ง แต่ผลการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรม
นักศึกษาของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ ชูชีพ พุทธประเสริฐ (ชูชีพ พุทธประเสริฐ
2524 : 184-185) ปัญหาสำคัญอันดับแรกในการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาได้แก่
ปัญหานักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ส่วนปัญหาอื่นๆ คือสภาพการเดินทางเข้าร่วม
กิจกรรม เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาประเภทไป-กลับ การอยู่รวมกิจกรรมจึงไม่
สะดวก การที่นักศึกษาขาดความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมนี้ ในผลงานวิจัยเรื่องการ
จัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็พบว่า นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญ
ของการจัดกิจกรรม นักศึกษาขาดการสนใจให้เข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรมที่จัดไม่เป็นประโยชน์
ต่อนักศึกษา (จารุบุตร ฟาร์มขาว 2525 : 109)

จากข้อมูลดังที่ได้กล่าวมาแล้วจึงใคร่ที่จะได้ทำการวิจัยกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
เพื่อศึกษาถึงความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา และเพื่อ
ให้ทราบถึงอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครู
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและแก้ไขอุปสรรค
ต่างๆ ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีประสิทธิภาพ
ยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมไทยที่ต้องการดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทย
ซึ่งกรมการฝึกหัดครูได้ตระหนักในเรื่องนี้และต้องการส่งเสริมให้เกิดในนักศึกษาวิทยาลัยครูอย่าง
ยิ่ง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา ได้แก่ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาศิลปะ สาขากาชาดช่างฝีมือ สาขาศุภกรรมศิลป์ และสาขากีฬาและนันทนาการ
2. เพื่อศึกษาอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขาดังกล่าวของนักศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาตามตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย
4. เพื่อเปรียบเทียบอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาตามตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย
5. เพื่อศึกษาสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาแต่ละสาขา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษากันคว่าจะใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาปรับปรุงกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกให้เป็นที่ต้องการของนักศึกษายิ่งขึ้น โดยอาจใช้เป็นข้อมูลเสนอให้ผู้บริหารกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกเพื่อช่วยในการวางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมให้มีความเหมาะสมเราใจให้นักศึกษาเกิดความรัก ภูมิใจที่จะอนุรักษ์และเผยแพร่งานด้านกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาจะศึกษากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกสี่วิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง วิทยาลัยครูกาญจนบุรี และวิทยาลัยครูเพชรบุรี

1. กลุ่มตัวอย่าง ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ระดับ ป.ศ. สูง ปีที่สอง กับระดับ ค.บ. ปีที่สอง ในภาคเรียนที่หนึ่งปีการศึกษา 2526

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

2.1 ตัวแปรอิสระ

2.1.1 เพศ ได้แก่ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็นคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป
คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 ลงมา

2.1.3 นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ความต้องการของนักศึกษาที่จะเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
5 สาขา

2.2.2 อุปสรรคของนักศึกษาที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขาได้

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. ความต้องการ หมายถึง ความปรารถนาที่นักศึกษาต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่วิทยาลัยครูได้จัดขึ้น

2. อุปสรรค หมายถึง สิ่งที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลป-
วัฒนธรรมตามความต้องการของนักศึกษาได้ ได้แก่ เงิน เพื่อน เวลา บ้านไกล อาจารย์ที่
ปรึกษากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขานั้น และอื่น ๆ

3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกใน
ภาคเรียนที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2526 ระดับ ป.กศ.สูง ปีที่สอง กับระดับ ค.บ.ปีที่สอง

4. นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัย หมายถึง นักศึกษาที่พักอยู่ในเขตวิทยาลัยครู
เช่น หอพัก บ้านพักของทางราชการ

นักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยครู หมายถึง นักศึกษาที่พักอยู่นอกเขตวิทยาลัยครู

5. กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก หมายถึง วิทยาลัยครูที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันตกแบ่ง
ตามโครงการกลุ่มวิทยาลัยครู ซึ่งประกอบด้วยวิทยาลัยครูสี่วิทยาลัยคือ วิทยาลัยครูนครปฐม
วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง วิทยาลัยครูกาญจนบุรี และวิทยาลัยครูเพชรบุรี

6. กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมศิลปวัฒนธรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม อันเป็นเครื่องแสดงออกถึงความคิด ความงาม ความรู้ ความเข้าใจ ในเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทย และนักศึกษาได้พัฒนาความสามารถพิเศษของตนเอง ในกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมทั้งห้าสาขา ได้แก่

6.1 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้ ความเข้าใจ และซาบซึ้งในคตินิยมต่างๆ อันเป็นระเบียบวินัย และกฎเกณฑ์ที่สังคมยอมรับนับถือ ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี กิจกรรมทางศาสนาและจริยธรรม

6.2 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้แสดงออกทางด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การสื่อความหมายทางภาษาวรรณคดี ได้แก่ การพูด การเขียน การละเล่นพื้นบ้าน และดนตรีไทย

6.3 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากาฬางฝีมือ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เกิดความเพลิดเพลิน และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้แก่ การประดิษฐ์ การจัดดอกไม้ และการเย็บปักถักร้อย

6.4 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากหกรรมศิลป์ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักการอยู่รวมกันเป็นครอบครัว การรักษาสู่สภาพอนามัยที่ดี ของคนในครอบครัว ได้แก่ การรู้เรื่องอาหาร มารยาทในการรับประทานอาหาร การต้อนรับแขก การรู้เรื่องเสื้อผ้า การแต่งกาย และการดูแลบ้านที่อยู่อาศัย

6.5 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกความเป็นผู้มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์สุจริต มีสุขภาพจิต และกายสมบูรณ์ มีความภาคภูมิใจในกีฬาประจำชาติ ได้แก่ กีฬาพื้นเมือง การฟันดาบ และกระบี่กระบอง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมนิสิตนักศึกษาไม่ใช่เป็นของใหม่ในวงการอุดมศึกษา แต่เป็นสิ่งที่เริ่มมีมานาน พร้อมกับการจัดการศึกษา ในปี 332 ก่อนคริสต์ศักราช พระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช (Alexander the Great) ได้ทรงก่อตั้งมหาวิทยาลัยอเล็กซานเดรีย (Alexandria) ขึ้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสมัยแมกซิโดเนียน (Macedonian period) นักศึกษาได้รวมกันทำกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมในสมัยนั้นส่วนมากเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ต่อมาการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้เจริญขึ้นในทวีปยุโรป สถาบันระดับอุดมศึกษาหลายแห่งเกิดขึ้น เช่น มหาวิทยาลัยซาเลร์โน (Salerno) มหาวิทยาลัยโบโลญญา (Bologna) มหาวิทยาลัยปารีส (Paris) มหาวิทยาลัยมอนต์เปลลิเอร์ (Montepellier) และมหาวิทยาลัยออกฟอร์ด (Oxford) นักศึกษาได้รวมกันทำกิจกรรมทางด้านวิชาการขึ้นเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับตนเอง การศึกษาระดับอุดมศึกษานั้นนักศึกษจะต้องมีส่วนร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อนักศึกษาจะได้รับทั้งความรู้และประสบการณ์ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้ ทั้งนี้ก็โดยมุ่งให้นักศึกษาเป็นคนที่มีความเจริญและเป็นประโยชน์ต่อสังคม (สำเนา ขจรศิลป์ 2524 : 1 - 3) กิจกรรมนิสิตนักศึกษาได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นจากบุคคลในสังคม และบุคคลภายในรั้วสถาบันอุดมศึกษามากขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะผู้บริหารทั้งในระดับสถาบันและระดับสูงขึ้นไป รวมถึงคณาจารย์ และนิสิตโดยทั่วไปด้วย (จินตนา ยูนพันธ์ 2525 : 119)

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

คำว่ากิจกรรมนิสิตนักศึกษานั้น อาจเรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่มีความหมายคล้ายๆ กัน ได้หลายชื่อ เช่น กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมนิสิต กิจกรรมนักศึกษา นักการศึกษาหลายคนพยายามให้ความหมายของคำ กิจกรรมนักศึกษา ตามทัศนะของแต่ละคน แต่ในความหมายรวมนั้นกิจกรรมนักศึกษามีลักษณะทั้งที่เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมประเภทเพื่อการพัฒนาการศึกษา สำหรับกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น กูด (Good, 1970 : 12) ให้นิยาม

ว่าเป็นโครงการและการดำเนินงานซึ่งนิสิตนักศึกษาหรือสถานศึกษาจัดขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้ และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ ทักษะคิด ไม่มีการให้หน่วยกิต นิสิตนักศึกษาต้องจัดหาเงินมาดำเนินการเอง แต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมแนะนำของสถานศึกษา การจัดกิจกรรม นักศึกษานั้นต้องอยู่บนรากฐานที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายตามที่ได้วางไว้

ส่วนอีกความหมายหนึ่งให้ไว้ว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่จัดขึ้นนอกเหนือจากหลักสูตร จัดขึ้นเพื่อทุกคนในสถาบัน จัดขึ้นเพื่อประโยชน์ และคุณค่าทางสังคม สิ่งที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม จะได้ทั้งความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ในห้องเรียนและตำราจะหาได้เฉพาะความรู้ แต่ประสบการณ์บางอย่างนั้นจะได้จากการรวมกิจกรรม (สมพงษ์ ประทุมทอง 2515 : 35-36)

จินตนา ยูนิพันธ์ (จินตนา ยูนิพันธ์ 2525 : 121) กล่าวว่ากิจกรรมนิสิตนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์เพื่อพัฒนาตนเองในด้านส่วนตัว อารมณ์ สังคม และด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคะแนน หรือหน่วยกิตใดๆ หรือผลประโยชน์ในการวัดผลอย่างอื่น การดำเนินกิจกรรมต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ และได้รับการสนับสนุนจากสถาบัน อุดมศึกษา

ปรัชญากิจกรรมนักศึกษา

การศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น นักศึกษาจะต้องมีส่วนร่วมกิจกรรมทั้งในและนอก ห้องเรียน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับทั้งความรู้และประสบการณ์ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้ ทั้งนี้ก็โดยมุ่งให้นักศึกษาเป็นคนที่มีความเจริญและเป็นประโยชน์ต่อสังคม งานกิจกรรมนักศึกษามีบทบาทอย่างกว้างขวางที่จะช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ สตรูพ (Stroup. 1965 : 52-53) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับงานกิจกรรมนักศึกษาว่า งานกิจกรรมนักศึกษาได้ถูกตั้งขึ้นเพื่อให้การสนับสนุนวัตถุประสงค์ขั้นพื้นฐานของสถาบัน เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักศึกษา ต้องมีความรับผิดชอบและปฏิบัติงานของตนในฐานะผู้มีความรู้และชำนาญการซึ่งบุคลากรฝ่ายอื่นๆ ของสถาบันมิสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานกิจกรรมนักศึกษาจึงทำให้ความสำคัญ-กิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาควบคู่ไปกับการเรียนการสอนที่มีอยู่ในหลักสูตร

วิลเลียมส์สัน (Williamson, 1961 : 27) กล่าวว่า งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นศูนย์กลางในกระบวนการอุดมศึกษา ในการพัฒนานักศึกษาแต่ละคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

จาไมอัส (Jamias, 1970 : 12) ได้ระบุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรสำหรับนักศึกษาไว้ ดังนี้

1. เพื่อฝึกฝนการมีส่วนร่วมในวิถีชีวิตแห่งประชาธิปไตย
2. เพื่อพัฒนาสติปัญญา และสร้างความกระตือรือร้นให้นักศึกษา
3. เพื่อฝึกนักศึกษาด้านศิลปะ และความงามของสังคม
4. ให้นักศึกษาได้ค้นพบ และพัฒนาความสามารถพิเศษด้วยตนเอง
5. สร้างเสริมความร่วมมือในสังคม
6. สร้างโอกาสให้นักศึกษาได้สำนึกถึงกฎเกณฑ์ และระเบียบข้อบังคับ
7. พัฒนาและเร้าความสนใจของนักศึกษา
8. สร้างเสริมขวัญของสถาบันการศึกษา

เฮลด์ (Held, 1958 : 88-90) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษาว่าเป็นการจัดเพื่อ

1. ประโยชน์กับตัวนิสิตนักศึกษาเอง
2. ประโยชน์ในแง่ส่งเสริมการเรียนการสอนและหลักสูตร
3. ประโยชน์ที่จะทำให้เกิดการบริหารงานของสถาบันที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. ประโยชน์ที่เกิดกับสังคมส่วนรวม

จากประโยชน์ดังกล่าวแล้วนี้ ทองเรือน อมรชุกกุล (ทองเรือน อมรชุกกุล 2525 : 23-24) มีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในด้านต่างๆ จำเป็นต้องจัดบรรยากาศให้สิ่งนี้ดังต่อไปนี้

1. ให้เสรีภาพแก่นิสิตในการที่จะเลือกทิศทางในการเรียนรู้ของตน
2. ให้สิ่งที่มีความรับผิดชอบที่จะแสวงหาทางเลือกต่าง ๆ

3. ให้นิสิตมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในรูปที่เป็นสิ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้โดยมีการ
- 3.1 ท้าทาย เผชิญหน้า กระตุ้นยั่วเย้า ทำให้มีความตื่นเต้น
 - 3.2 ให้ความอบอุ่น เป็นกันเอง เข้าใจ ยอมรับ สนับสนุน
 - 3.3 ทำให้เกิดมีความซาบซึ้งในความแตกต่างระหว่างบุคคล (การให้ความเคารพ ยกย่อง)

สำหรับผลที่จะพึงได้รับจากการพัฒนานิสิตนั้น นิสิตจะได้รับการพัฒนาให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเชิงสติปัญญา
2. มีความชำนาญในการใช้ทักษะต่าง ๆ
3. มีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม
4. มีการยืดหยุ่นและสร้างสรรค์
5. มีความตระหนักรู้ในตนเองและผู้อื่น
6. มีการยอมรับตนเองและผู้อื่น
7. เป็นคนกล้าที่จะทนความท้อลอง
8. เปิดเผยยอมรับฟัง
9. มีความสามารถที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ในเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลง
10. มีความสามารถในการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพ
11. มีการพัฒนาระบบค่านิยมอย่างมีประโยชน์
12. มีวิถีชีวิตเป็นที่น่าสนใจ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาเป็นเพียงบทบาทอย่างหนึ่งในหลายๆ บทบาท นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ให้การศึกษาแก่สังคม ควรที่จะแสดงให้เห็นคุณค่าของการศึกษาด้านการวิพากษ์วิจารณ์ โตแย่ง และเสรีภาพในการแสดงออกด้วย ลักษณะของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาจะมีความแตกต่างกันไปตามทัศนคติต่อกิจกรรมนั้นๆ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับเหตุอื่นๆ อีกหลายอย่าง จากการศึกษาของ นอลล์ และนอลล์ (Noll and Noll,

1964 : 164-177) ได้ศึกษานักศึกษาที่มีสติปัญญาเท่าๆ กันพบว่า สิ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันก็คือ การเข้าร่วมกิจกรรม กล่าวคือนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม กีฬา ลูกเสือ ที่จัดขึ้นภายนอกสถาบันมาก และไม่เข้าร่วมกิจกรรมภายในสถาบัน

ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา

การแบ่งประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในประเทศไทยนั้น มีความคล้ายคลึงกันอยู่บางจากผลการสัมมนาผู้บริหารนิสิตนักศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2521 นั้น มีข้อสรุปซึ่งกล่าวถึงประเภทและขอบเขตของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในปี พ.ศ. 2522 โดยให้จัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ 4 ด้านคือ

1. ด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีขอบเขตดังนี้
 - 1.1 เพื่อส่งเสริม เผยแพร่ และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม
 - 1.2 เพื่อสนับสนุนนิสิตนักศึกษาให้มีความสนใจและมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อให้เกิด

ความชำนาญและมีสุนทรียภาพในศิลปะด้านต่างๆ อันไม่ขัดต่อวัฒนธรรมอันดี

2. ด้านกีฬา กิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีขอบเขตดังนี้
 - 2.1 ส่งเสริมให้นักศึกษาเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ พละอนามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ
 - 2.2 ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีมิตร ความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งผู้เล่นและผู้ชม
 - 2.3 เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬา
 - 2.4 เพื่อยกมาตรฐานกีฬาให้สูงขึ้น
 - 2.5 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ เพื่อเพิ่มทักษะในด้านกีฬา

3. ด้านวิชาการ กิจกรรมที่จัดขึ้นในด้านนี้เพื่อแสวงหาความรู้ด้านวิชาการอันควรได้รับการส่งเสริมให้มีอิสระทางความคิด แต่ต้องอยู่ในขอบเขตโดยให้มีความสมดุลย์ในด้านความคิดแง่ต่างๆ โดยสมบูรณ์

4. ด้านบำเพ็ญประโยชน์ การจัดกิจกรรมด้านนี้ในขอบเขต
 - 4.1 ให้นักศึกษาใช้เวลาเพื่อพัฒนาตนเองให้พร้อม เพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม

4.2 ให้นิสิตมีความริเริ่มสร้างสรรค์และนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

4.3 ปลุกฝังให้นิสิตนักศึกษาได้ตระหนักในภาระหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องมีส่วนอันจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ

4.4 ส่งเสริมให้มีการบำเพ็ญประโยชน์ต่อหมู่คณะและประเทศชาติ

การจัดแบ่งกิจกรรมนักศึกษาของสภาการฝึกหัดครูนั้นแบ่งไว้เป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ (สภาการฝึกหัดครู 2521 : 9)

1. กิจกรรมด้านวิชาการ ส่วนมากจะแบ่งเป็นชมรมต่างๆ เช่น ชมรมภาษาไทย ชมรมภาษาอังกฤษ ฯลฯ
2. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ หรือฝ่ายพัฒนาสังคม แบ่งออกเป็นชมรมต่างๆ เช่น ชมรมอาสาพัฒนา ชมรมลูกเสือ และผู้นำบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติ ชมรมต่อต้านยาเสพติด ชมรมส่งเสริมผู้บกพร่อง ฯลฯ
3. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมแบ่งออกเป็นชมรมดนตรีไทย ชมรมนาฏศิลป์ ชมรมศิลปะพื้นเมือง ชมรมพุทธศาสตร์ ชมรมศิลปะ และชมรมนักประดิษฐ์ ฯลฯ
4. กิจกรรมด้านกีฬา แบ่งออกเป็น ชมรมฟุตบอล ชมรมบาสเก็ตบอล ชมรมวอลเลย์บอล ชมรมตะกร้อ ฯลฯ

กิจกรรมนักศึกษาในประเทศไทย

ภายหลังจากเหตุการณ์วันที่ 14 ตุลาคม 2516 เป็นต้นมา นิสิตเริ่มให้ความสนใจในงานกิจกรรมนักศึกษาในด้านบำเพ็ญประโยชน์ และฝ่ายศิลปวัฒนธรรมมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทัศนคติของนักศึกษาในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะมุ่งพัฒนาสังคมมากขึ้น มีความตั้งใจที่จะทำงานเพื่อส่วนรวมมากขึ้น และในขณะเดียวกันก็พยายามหาทางที่จะรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของชาติมากขึ้น จึงนับเป็นนิมิตอันดีที่เยาวชนของชาติมีแนวโน้มที่จะทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติมากขึ้น (สามารถ กองสะอาด 2523 : 34)

หลังจากการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2519 ได้มีการประชุม
อธิการบดีและตัวแทนของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาการวาง
ระเบียบการจัดตั้งสโมสรนักศึกษา และการอาสาพัฒนาชนบทของนักศึกษาเมื่อวันที่ 23 และวันที่
30 มกราคม 2521 ที่ประชุมได้สรุปวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษาใหม่ดังนี้

1. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมแกีสตินักศึกษา
2. เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ในหมู่นิสิตนักศึกษา
3. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งในด้านวิชาการประสบการณ์วิชาชีพแกีสตินักศึกษา

4. เพื่อปลูกฝัง และรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ชนบทธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์

อันติงามของชาติ

5. เพื่อส่งเสริมพลานามัย และบุคลิกภาพ
6. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษารู้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน
7. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ต่อมาเมื่อคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้มหาวิทยาลัยดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาได้
แล้ว ทบวงมหาวิทยาลัยจึงมีหนังสือ ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2521 แจ้งให้มหาวิทยาลัยทุกมหา-
วิทยาลัยถือปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวเหมือนกันหมด (ทบวงมหาวิทยาลัย 2521 : 3 -12)

ความหมายของวัฒนธรรม

ชาติไทยเป็นชาติเก่าแก่ชาติหนึ่งซึ่งมีมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติ
หลายประการ การมีการอนุรักษ์ถ่ายทอดสืบต่อเพื่อคงความเป็นชาติไทยอยู่ตลอดไป แต่การ
อนุรักษ์วัฒนธรรมไว้นั้นต้องรู้ว่าวัฒนธรรมอะไรที่ดีรักษาไว้ไม่ดีทิ้งไป พระพุทธเจ้าหลวงทรง
สอนว่า อย่าได้เชื่อเพราะเหตุที่เขารู้จักสืบมาเป็นประเพณี ซึ่งไม่จำเป็นต้องดีเสมอไป อาจ
ปฏิบัติด้วยความเข้าใจผิดก็ได้ ถ้าเห็นว่าผิดก็ควรจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข (ม.ร.ว. คึกฤทธิ์
ปราโมช 2521 : 5)

ความหมายของคำ วัฒนธรรม วัฒนธรรมเป็นคำสมาสคือ การรวมคำสองคำเข้าไว้ด้วยกัน ได้แก่คำ วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงาม รุ่งเรือง และ ธรรม หมายถึง กฎระเบียบ ความมีวินัย (อานนท์ อากาภิรมย์ 2519 : 99) ในพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 ให้ความหมายไว้ดังนี้ วัฒนธรรม หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีงามของประชาชน คำวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้แสดงความมุ่งหมายโดยเฉพาะว่าคนรุ่นหลังจะไม่เพียง รับมรดกทางสังคมจากบรรพบุรุษเท่านั้น แต่จะต้องรักษาของเดิมที่ดีแก้ไขดัดแปลงของเดิมที่ควรแก้ หรือดัดแปลง รวมทั้งวางมาตรฐานความดีขึ้นใหม่ แล้วส่งเสริมให้เป็นลักษณะที่ดีประจำชาติสืบไปจนถึงอนุชน อันเป็นการแสดงความตั้งใจจะทำให้คำวัฒนธรรมมีความหมายถึงดีขึ้น ประณีตขึ้น ด้วยการฝึกหัด และการศึกษาริถี (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ 2525 : 1 - 2) สโรช บัวศรี (สโรช บัวศรี 2525 : 1) ให้ความหมายของคำ วัฒนธรรมไว้ดังนี้ วัฒนธรรม หมายถึง ความดี ความงาม และความจริง ในชีวิตมนุษย์ซึ่งปรากฏในรูปแบบต่างๆ และได้ตกทอดมาถึงเราในสมัยปัจจุบัน หรือว่าที่เราได้ปรับปรุงและสร้างสรรค์ขึ้นในสมัยของเราเอง พัทยา สายหู (พัทยา สายหู 2525 : 3) ให้ความหมายของคำ วัฒนธรรม หมายถึง แบบแผนชีวิต ความเป็นอยู่ของชนกลุ่มหนึ่งในขณะใดขณะหนึ่งเท่านั้น ไม่ว่าในทัศนะผู้อื่น จะเห็นเป็นความเจริญงอกงามหรือความเลวทรามต่ำช้า ไม่ว่าแบบนั้นจะยืนยงคงมาช้านาน หรือเพิ่งเกิดขึ้น ฯลฯ ก็ตาม ถาตราบโศคนที่อยู่รวมกันในกลุ่มนั้นเห็นดีเห็นชอบ ที่จะเป็นอย่างกันด้วยชีวิตแบบนั้นแล้ว นั่นก็คือ วัฒนธรรมของเขากลุ่มนั้น

พจนานุกรมเวบสเตอร์ (Webster's New Collegiate Dictionary) ให้ความหมายคำวัฒนธรรมไว้ว่า การพัฒนาสติปัญญาและความรู้สึกผิดชอบชั่วดีด้วยการศึกษา และฝึกหัดมาเป็นอย่างดี เป็นแบบแผนของพฤติกรรมของมนุษย์ซึ่งรวมทั้งการพูด ความคิด การกระทำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญาของแต่ละคนว่ารับรู้ได้เพียงใด

พจนานุกรมการศึกษา (Educational of Dictionary) กูด (Good. 1970 : 156) ให้ความหมายซึ่งพอจะประมวลได้ว่า วัฒนธรรม หมายถึง การมุ่งสะสมสิ่งที่มีอยู่แล้วให้คงอยู่ต่อไป ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงใหม่ฯ เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในด้านส่วนบุคคล หรือกลุ่ม ถ้ากลุ่มยอมรับว่ามีคุณค่าจะคง เผยแพร่ให้ผู้อื่นรับรู้ เพื่อให้เกิดการแพร่หลาย สิ่งนั้นคือ วัฒนธรรม

ของสถาบันนั้น ๆ

ที่มาของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมของทุกชาติ กล่าวได้ว่าล้วนมีที่มาจากแหล่งเดียวกัน คือ

1. ศาสนา เป็นรากฐานของวัฒนธรรม คือ สอนให้ทำความดี และแสดงออกให้เห็น วัฒนธรรมสาขาต่างๆ เช่น ศิลปกรรม วรรณกรรม มีโบสถ์ วิหาร สถูป เจดีย์ เป็นต้น

2. ประเพณี ชาติต่างๆ ย่อมมีประเพณีประจำชาติ ประเพณีที่ศึกษารักษาไว้เป็น วัฒนธรรมประจำชาติ เช่น การบวช การแต่งงาน งานศพ

3. ธรรมชาติ หลักของธรรมชาติย่อมมีเกิด และมีเจริญ ธรรมชาติเป็นเหตุทำให้ คนเราต้องปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพื่อเกิดวัฒนาการ

และในสังคมใหญ่ซึ่งมีการปฏิบัติวัฒนธรรมอยู่นั้นมักมีกระแสนแห่งพฤติกรรมของบุคคลกลุ่ม ย่อย ซึ่งเห็นสมาชิกของสังคมใหญ่ และในขณะเดียวกันก็ต้องปฏิบัติวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ กลุ่มของคนอีกด้วย วัฒนธรรมเฉพาะกลุ่มนี้เรียกว่า วัฒนธรรมย่อย ซึ่งแบ่งออกเป็นวัฒนธรรม ทางเชื้อชาติ วัฒนธรรมย่อยตามเกณฑ์อายุ วัฒนธรรมย่อยตามท้องถิ่น และวัฒนธรรมย่อยเชิง อาชีพ (อาณนท อภาภิรมย์ 2515 : 129 - 130)

ลักษณะของวัฒนธรรม

สุภัตรา สุภาพ (สุภัตรา สุภาพ 2518 : 122 - 123) กล่าวถึงลักษณะของ วัฒนธรรมไว้ว่า

1. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ได้มาโดยการเรียนรู้ เนื่องจากมนุษย์ต่างจากสัตว์ในแง่ที่ อาศัยสัญชาตญาณการกระทำต่างๆ ได้น้อยมากหรือไม่ได้เลย การเรียนรู้ก็ต้องเรียนรู้จาก มนุษย์ด้วยกัน โดยเฉพาะจากกลุ่มที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่ ดังนั้น วัฒนธรรมจึงเป็นการถ่ายทอดโดยการเรียนรู้ ไม่ใช่ถ่ายทอดทางชีวภาพ หรือกรรมพันธุ์ และการเรียนรู้ทำให้เกิด ปฏิกริยาโต้ตอบสัมพันธ์กัน

2. วัฒนธรรมเป็นมรดกทางสังคม บุคคลใดเกิดสังคมใดก็เรียนรู้วัฒนธรรมในสังคมนั้น เพราะวัฒนธรรมเป็นของมีอยู่แล้วในสังคม เพียงแต่ถ่ายทอดกันต่อไปเท่านั้น และบุคคลรุ่นต่อ ๆ

มาก็ปรับปรุงคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ เพื่อสร้างความเจริญให้แก่วัฒนธรรม และสังคมมนุษย์ให้อยู่ในระดับสูงขึ้น การที่วัฒนธรรมถ่ายทอดกันได้เพราะมีภาษาเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอด ภาษาจึงเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่ใช้กันในทุกวัฒนธรรม ถ้าปราศจากภาษาวัฒนธรรมก็จะไม่มีการสะสมเพิ่มพูนภาษาจึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของวัฒนธรรม

3. วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตหรือแบบการดำรงชีวิต วัฒนธรรมไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกชาติ ทุกยุค ทุกสมัย แต่จะมีวิถีชีวิตเป็นลักษณะของตนเป็นวัฒนธรรมเฉพาะอย่างทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน

4. วัฒนธรรมเป็นสิ่งไม่คงที่ เพราะมนุษย์มีการค้นคิดสิ่งใหม่ ๆ ปรับปรุงของเดิมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้วัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

เหตุที่ทำให้วัฒนธรรมเสื่อมโทรม

วัฒนธรรมมีความสำคัญและมีความจำเป็นแก่ประเทศชาติมาก แต่ปัจจุบันวัฒนธรรมของคนไทย กำลังถูกกลืนและละลายไปอย่างน่าใจหายทั้งนี้เนื่องจาก (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ม.ป.ป. : 9)

1. ไม่มีการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยกันอย่างกว้างขวางและสืบต่อ เนื่องกันเรื่องวัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ
2. ไม่มีความรู้ความเข้าใจในสาระสำคัญ แก่นสาร เนื้อแท้ หลักการ และวิธีการประเพณีปฏิบัติในเรื่องวัฒนธรรมต่างๆ เกิดการประเพณีปฏิบัติที่ผิดเพี้ยนไปจากหลักการและสาระสำคัญที่แท้จริง ความซาบซึ้ง เห็นคุณค่าของวัฒนธรรมจึงหายไป
3. ไม่มีการปรับปรุง พัฒนาวัฒนธรรมบางอย่างบางประการให้เหมาะสมกับเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของสังคมปัจจุบัน
4. ไม่มีการพัฒนา สร้างเสริมเพิ่มเติมวัฒนธรรมให้เกิดความเจริญ ความดีงามก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปตามสภาพของสังคมปัจจุบัน วัฒนธรรมเปรียบเสมือนสิ่งที่มีชีวิตต้องกิน เคลื่อนไหว ต้องเติบโต หากหยุดนิ่งก็จะเฉาเหี่ยวแห้งและตายไป
5. อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ การคมนาคม ความเจริญทางค่านิยมและสังคมโดยทั่วไป และอิทธิพลของวัฒนธรรมต่างประเทศที่หลั่งไหลเข้ามา

อย่างรวดเร็ว เป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการยอมรับเอาวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไปจากวัฒนธรรมไทยอย่างกระชั้นชิด การเลือกสรรและการปรับตัวที่เหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรมของไทย จึงเกิดมีค่านิยมและความรู้สึกนึกคิดที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมากมา โดยเฉพาะในด้านอุปโลก บริโภค เศรษฐกิจ การเมือง พฤติกรรมแปลกๆ จึงเกิดประดังขึ้นมา ชาวชนไทยไม่มีหลักยึดมั่นทางวัฒนธรรมไทยที่มั่นคงอยู่ด้วยแล้วจึง เป็นเหตุให้ถูกชักจูงหลงไปทางวัฒนธรรมต่างชาติและทำให้วัฒนธรรมไทยเสื่อมโทรมลง

6. สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจ สภาพความยากจน และขาดแคลนทรัพยากร เป็นเหตุให้คนมีปัญหามากเฉพาะหน้าทางปากทางท้องมากขึ้นจนล้มและไม่นอนใจยึดถือศาสนา ความดีงาม และวัฒนธรรม ขบธรรมเนียมประเพณี หลงทางหันเหวิถีชีวิตไปในทางความเสื่อมและอบายมุขมากยิ่งขึ้น บทบาทของวัฒนธรรมจึงไม่ได้มีโอกาสพัฒนาจิตใจและสร้างรูปแบบที่ดีงามของสังคม

7. อิทธิพลทางการเมืองที่แปรเปลี่ยนไปทำให้คนบางกลุ่มบางคณะคิดหาทางทำลายล้างวัฒนธรรมไทยเดิมเสียและนำเอาวัฒนธรรมอื่นเข้ามา

8. ขาดหน่วยงานที่จะศึกษาคนควา วิจัย ปกป้องรักษา ปรับปรุง พัฒนาและเผยแพร่ วัฒนธรรมไทย

9. ประชาชนทั่วไปจำนวนไม่น้อยที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในความสำคัญของวัฒนธรรมอย่างแท้จริง ไม่เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมในส่วนที่จะช่วยเสริมการพัฒนาจิตใจ การพัฒนาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น การพัฒนาสังคม การเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ความพยายามที่จะเรียนรู้ปฏิบัติเพื่อสืบทอดวัฒนธรรมอันดีงามของไทยเราจึงลดน้อยลง ความจริงปรากฏขึ้นแล้วว่ายิ่งพัฒนาทางเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้นเท่าไร ความเดือดร้อน ความไม่เป็นสุขก็ยิ่งทวีคูณมากขึ้นเท่านั้น

ประเภทของวัฒนธรรม

จากที่กล่าวมานั้นนอกจากจะทำให้ทราบเรื่องวัฒนธรรมบางแล้ว ยังทำให้ทราบว่า วัฒนธรรมมีความไม่แน่นอน มีทั้งการเปลี่ยนแปลงและเสื่อมโทรม ส่วนในด้านความแตกต่างนั้นก็ยังแบ่งออกได้เป็นสองลักษณะ คือ (น.อ. สัมภพ ภิมข 2525 : 13)

1. วัฒนธรรมทางวัตถุ เช่น บ้านเรือน เครื่องใช้ไม้อ้อย และเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น
2. วัฒนธรรมทางจิตใจ ได้แก่ ศาสนา จรรยา ศิลปะ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมตามลำพังมองไม่เห็นมันจะอยู่ในความรู้สึก ถ้าจะปรากฏก็ต้องปรากฏออกมาทางวัตถุ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยึดถือวัฒนธรรมที่ได้จำแนกตามสากล ซึ่งแบ่งไว้หาสาชา คือ
(สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ 2525 : 22 - 23)

1. สาขามนุษยศาสตร์ ว่าด้วยเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี คุณธรรม และศีลธรรม จริยธรรม ค่านิยม ศาสนา ปรัชญา ประวัติศาสตร์ โบราณคดี มารยาทในสังคม การปกครอง กฎหมาย ฯลฯ
2. สาขาศิลปะ ว่าด้วยเรื่อง ภาษา วรรณคดี ดนตรี ละคร ภาพยนตร์ สถาปัตยกรรม ละคร ประติมากรรม ฯลฯ
3. สาขาการช่างฝีมือ ว่าด้วยเรื่อง การเย็บปักถักร้อย การแกะสลัก การทอผ้า การจักสาน การทำเครื่องเงิน เครื่องเงินเครื่องทอง การจัดดอกไม้ การทำตุ๊กตา การทอเสื่อ การประดิษฐ์ต่างๆ การทำเครื่องปั้นดินเผา ฯลฯ
4. สาขาคหกรรมศิลป์ ว่าด้วยเรื่อง อาหาร เสื้อผ้า การแต่งกาย บ้าน ยา การดูแลเด็ก ครอบครัว มารยาทในการกินอยู่ การต้อนรับแขก การรู้จักประกอบอาชีพ ช่วยเศรษฐกิจในครอบครัว ฯลฯ
5. สาขากีฬาและนันทนาการ ว่าด้วยเรื่อง การละเล่น มวยไทย ฟันดาบสองมือ กระบี่กระบอง ฯลฯ

สถาบันการศึกษาเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมอย่างไร

หน้าที่ที่คาดหมายว่าเป็นหน้าที่สำคัญของสถาบันการศึกษามีสี่ประการ คือ (สมจิตต์ สิริธัย 2517 : บ.102 - 107)

1. การให้ความรู้ความถนัดทางวัฒนธรรม
2. ช่วยให้แต่ละคนเลือกบทบาทที่ตนต้องการมีส่วนร่วมในสังคม และสอนว่าแต่ละคนจะแสดงบทบาทนั้นอย่างไร

3. ช่วยประสมประสานกลุ่ม และบุคคลต่างๆ ให้เข้ากันเป็นสังคมเดียวกันได้

4. เป็นแหล่งการริเริ่มทางวัฒนธรรมทางสังคม

การให้ความรู้ความคิดทางวัฒนธรรมแยกได้สองอย่างคือ การให้ความรู้ทางวัฒนธรรมกับการสร้างทัศนคติให้ความถักเรื่องค่านิยมทางวัฒนธรรม การให้ความรู้ทางวัฒนธรรมก็คือ การให้การศึกษาอบรมในด้านอาชีพต่างๆ นั้นเอง และสถาบันการศึกษาจะต้องช่วยให้นักเรียนเรียนรู้จักค่านิยมและมีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมของเขาด้วย

การเลือกและปฏิบัติบทบาททางสังคม ปัจจุบันนี้สังคมไทยค่อนข้างจะเน้นหนักการเรียนรู้นิสัยวิชาชีพ จึงทำให้เกิดปัญหาหลายอย่างที่สังคมจะต้องแก้ปัญหาตามมาด้วยประการแรก ต้องหาอุปกรณ์ในการสอนการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะ ประการที่สอง ความพอดคล้องระหว่างจำนวนผู้ศึกษากับความต้องการของสังคม ประการที่สาม ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียนซึ่งต้องตรงกับสาขาของงานที่ออกไปปฏิบัติ นอกจากนี้สถาบันการศึกษายังต้องสอนให้ผู้เรียนรู้จักประพฤติดีไว้เป็นพลเมืองดีของประเทศ

การประสมประสานกลุ่มและบุคคลต่างๆ ให้เข้ากับสังคม สังคมแต่ละสังคมย่อมมีค่านิยมหลายเชื้อชาติ ศาสนา และฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน สถาบันการศึกษาจึงต้องช่วยให้คนเหล่านั้นอยู่รวมกันได้อย่างเป็นสุข

เป็นแหล่งการริเริ่มสร้างสรรค์ความคิด และสิ่งใหม่ สถาบันการศึกษาเป็นแหล่งกำเนิดของความคิด และประสบการณ์การสร้างสรรค์ใหม่ ซึ่งมีความหมายต่อสังคมหลายประการ แต่การที่จะให้วัฒนธรรมและความรับรู้ความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ในจิตใจของแต่ละคนนั้น ควรจะเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นมาเป็นเวลานานตั้งแต่ในครอบครัว จนถึงการศึกษาในระดับสูง ฉะนั้นจะให้สถาบันอุดมศึกษามีส่วนช่วยในเรื่องนี้ ก็หมายถึงว่าจะต้องมีการสอนและอบรมผู้ที่willออกไปเป็นครูอาจารย์โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมให้มากขึ้นนั่นเอง เพื่อให้ นักศึกษาได้ตระหนักว่าตนเองมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการ เป็นสมาชิกของสังคมที่จะต้องช่วยกัน จรรโลงสิ่งเหล่านี้

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญ จึงระบุให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมหนึ่งในนโยบายการศึกษาของรัฐบาลปัจจุบันก็ได้ระบุไว้ว่าจะสนับสนุน

กิจกรรมของนิสิตนักศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อชาติ ดังข้อที่หก จะส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีประสิทธิภาพในการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งจะสนับสนุนกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัยที่เป็นประโยชน์โดยรวม (กรมการฝึกหัดครู 2525 : ก) นโยบายแผนพัฒนาวัฒนธรรมระยะที่ห้า (พ.ศ. 2525 - 2529) ข้อที่หก กำหนดไว้ว่าให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาในเรื่องวัฒนธรรมไทย ในการศึกษาทุกระดับทุกประเภทภายในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา เพื่อปลูกฝังความเป็นไทยตั้งแต่เยาว์วัย และให้ความต่อเนื่องกันไม่ขาดตอนตลอดชีวิต และข้อสิบสี่ ระบุไว้ว่า ส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันฝึกหัดครูดำเนินกิจกรรมด้านส่งเสริมทำนุบำรุง เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และการกีฬาของท้องถิ่น อันเป็นที่ตั้งสถาบันหรือกลุ่มสถาบันฝึกหัดครู

กรมการฝึกหัดครูได้ตระหนักถึงความสำคัญจึงได้สนับสนุนให้วิทยาลัยครูส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมขึ้นในวิทยาลัยครูต่างๆ คือ (กรมการฝึกหัดครู 2524 : 96 - 101)

1. วิทยาลัยครูภูเก็ต วิทยาลัยครูภูเก็ตได้จัดโครงการฝึกอบรมบุคลิกภาพ และมารยาทในสังคมโดยมีวัตถุประสงค์

เพื่อจัดให้มีการฝึกอบรมในด้านบุคลิกภาพ การวางตัวที่เหมาะสม และรู้จักควบคุมมารยาทที่แสดงออกในสังคมให้แก่นักศึกษา โครงการนี้กำหนดให้นักศึกษาที่จบจากสถานศึกษาต้องผ่านการฝึกอบรมทุกคน เว้นแต่นักศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมในโครงการอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

การใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร ได้แก่ บุคลิกภาพของผู้พูด การใช้ภาษาไทยทั้งการพูดและการเขียนให้เหมาะสมกับสถานการณ์กาลเทศะและบุคคล การกล่าวถวายพระพร การกล่าวต้อนรับ การกล่าวสุนทรพจน์ การกล่าวให้โอวาท การกล่าวเปิดการอบรม การกล่าวอวยพร การให้สัมภาษณ์ และศิลปะการพูดในโอกาสต่างๆ เช่น การโต้วาที การอภิปราย ฯลฯ

มารยาทในสังคม ได้แก่ มารยาทในการเคารพ มารยาทในการวางตัวในสังคมตามโอกาสต่างๆ (การแต่งกาย บุคลิกภาพ การเข้าหาผู้ใหญ่ การนั่ง ยืน เดิน ต้อนรับผู้ใหญ่ การเดินผ่านผู้ใหญ่ การส่งของ รับของจากผู้ใหญ่) มารยาทในการรับประทานอาหารมารยาท

ในการเป็นเจ้าของบ้าน มารยาทในการเป็นแขกไปหาผู้อื่น มารยาทในห้องสมุด มารยาทในการชมมหรสพ มารยาทในการใช้รถใช้ถนน มารยาทในการโดยสาร รถ เรือประจำทาง มารยาทในการฟัง การฟังการอภิปราย โต้วาที และมารยาทในการเชียร์กีฬา

พิธีการทางประเพณีไทย ได้แก่ การจัดศาสนพิธี มีการจัดโต๊ะหมู่บูชาต่างๆ การจัดพิธีสงฆ์ตามเทศกาล และการจัดพิธีการทางสังคม ได้แก่ พิธีการเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ พิธีไหว้ครู พิธีจัดงานนิทรรศการ พิธีเปิดการแข่งขันกีฬา พิธีเปิดการอบรม สัมมนา พิธีจัดงานวันครู พิธีแต่งงาน พิธีศพ พิธีเลี้ยงต่างๆ และพิธีจัดงานรื่นเริงตามโอกาส การประดิษฐ์ดอกไม้ การจัดดอกไม้สด การจัดพานดอกไม้ การทำของที่ระลึก การทำพวงหรีด การแกะสลัก การพับผ้าเช็ดหน้า การร้อยพวงมาลัย ฯลฯ

นอกจากจะจัดโครงการฝึกอบรมบุคลิกภาพและมารยาทในสังคมแล้ว ยังดำเนินงานโครงการส่งเสริมจริยธรรมสำหรับเยาวชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้เยาวชนและบุคคลทั่วไปมีความสนใจในคุณค่าของศีลธรรมหรือจริยธรรมอย่างแท้จริง เร่งเร้าให้มีการนำศีลธรรมหรือจริยธรรมเข้ามาปฏิบัติในชีวิตประจำวันกันอย่างจริงจัง

2. วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูนครปฐมได้จัดงานเผยแพร่วัฒนธรรมเคลื่อนที่ และได้ปฏิบัติอย่างจริงจังด้วยความพยายาม มีผลงานมาโดยตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา

การดำเนินงานเผยแพร่วัฒนธรรมเคลื่อนที่ที่มี 2 ลักษณะคือ ออกเผยแพร่ตามโครงการที่ทางศูนย์วัฒนธรรมวางไว้ ปีละประมาณ 24 ครั้ง ครั้งละ 1-2 วัน ทั้งกลางวันและกลางคืน กับออกเผยแพร่ตามคำเชิญของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของทางราชการที่ออกไปปฏิบัติงานในชนบท กิจกรรมที่นำออกเผยแพร่ได้แก่ ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของไทย นาฏศิลป์ไทย การละเล่นพื้นเมืองของไทย มารยาทไทย การช่างฝีมือและการประดิษฐ์แบบไทย

3. วิทยาลัยครูกำแพงเพชร วิทยาลัยครูกำแพงเพชรได้จัดโครงการส่งเสริมประเพณีตามเทศกาลต่างๆ ของคนไทย ซึ่งเป็นวัฒนธรรมส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อจิตใจ เอกกราช และความสามัคคีระหว่างคนในชาติ เป็นการแสดงออกทางศิลปะที่มีความงามยากที่จะหาชาติอื่นเทียมทันได้ จึงควรที่ทุกคนจะต้องช่วยกันปกป้องรักษาไว้ เป็นมรดกอันล้ำค่าเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่ชาติและแสดงเอกลักษณ์ของชาติไทยซึ่งก่อให้เกิดความสามัคคีของคนในชาติ เป็นทาง

นำไปสู่ความมั่นคงสืบไปและเผยแพร่ความรู้ ประสบการณ์ทางประเพณีตามเทศกาลแก่ชุมชน

4. วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์จัดโครงการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมแก่เยาวชน เพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่ชนรุ่นหนุ่มสาวที่จัดตั้งขึ้นตาม วัดต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝัง เยาวชนไทยให้มีศีลธรรมและ วัฒนธรรมอันดีงาม สามารถรวมและกระทำพิธีกรรมทางศาสนาได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง ตลอดจน เป็นการสร้างความสามัคคีกลมเกลียวให้เกิดขึ้นแก่เยาวชนหนุ่มสาวและรู้จักใช้เวลา วางให้เป็นประโยชน์

นอกจากนี้ยังได้ดำเนินโครงการจัดนิทรรศการเอกลักษณ์ไทยซึ่งได้ดำเนินมาแล้ว 2 ครั้ง วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการจัดนิทรรศการเอกลักษณ์ไทย คือ

เพื่อให้วิทยาลัยซึ่งเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรมของจังหวัดเพชรบูรณ์ได้ปฏิบัติหน้าที่รักษา ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมอันดีงามลงในจิตใจของ เยาวชนและประชาชน

เพื่อให้เยาวชนและประชาชนได้ตระหนักถึงคุณค่าและซาบซึ้งในความดีงามของ ศิลปวัฒนธรรมไทย โดยเน้นเอกลักษณ์ของชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น

เพื่อปลูกฝังให้เยาวชนและประชาชนได้มีความภาคภูมิใจศิลปวัฒนธรรมของชาติ เกิดความรักและหวงแหนอันจะช่วยกันรักษาส่งเสริมและเผยแพร่ต่อไป

การจัดนิทรรศการเอกลักษณ์ไทยประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ นิทรรศการเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมไทย การแสดงดนตรี การเล่นพื้นเมืองกลางแจ้ง และการ แสดงนาฏศิลป์ไทย ประกวดมารยาทของนักเรียนและกลุ่มหนุ่มสาว การแสดงศิลปวัฒนธรรม ของท้องถิ่น สาธิตการประดิษฐ์อุตสาหกรรมในครัวเรือน สาธิตการประดิษฐ์ทาง ดาน ทัศนกรรมศาสตร์ สาธิตการต่อสู้ป้องกันตัวและเล่นเกมต่างๆ นิทรรศการทางวิชาการของ ภาควิชาต่างๆ

การจัดนิทรรศการครั้งนี้ได้ประมวลความคิดเห็นจากผู้เข้าชมว่าได้ประโยชน์หลายด้าน กล่าวคือได้รับความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย การ แสดงบนเวที และการแสดงกลางแจ้งก็ให้ทั้งความรู้และความบันเทิงแก่ผู้เข้าชมโดยทั่วกัน ทางวิทยาลัยได้จัดให้กลุ่มได้เห็นศิลปวัฒนธรรมโดยเฉพาะของท้องถิ่นซึ่งจะทำให้เกิดความรู้

ความเข้าใจ อันจะนำไปสู่ความรักความหวงแหน เพื่อที่จะทำนุบำรุงฟื้นฟูรักษาและเผยแพร่แก
ชนทุกระดับ ต่อไป

5. วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี วิทยาลัยไคจัดโครงการเอกลักษณ์ไทย
"จุลกรุ่น" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูรักษานักอนุรักษ์ และส่งเสริมวัฒนธรรมที่งามของชาติไว้
และเพื่อช่วยกันผดุงความเป็นไทยของชาติให้ดำรงอยู่อย่างถาวร

นอกจากนี้ยังดำเนินโครงการฝึกเพื่อการพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแก่นักศึกษา
ครู ซึ่งเป็นโครงการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์

เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึก เพื่อพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่คณะผู้
วิจัยสร้างขึ้น

เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาครูและบุคลากร
ประจำการที่เข้ารับการฝึกตามโครงการ

เพื่อเป็นแนวทางในการฝึกอบรมนักศึกษาครูและบุคลากรประจำการให้มีความ
สามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

เพื่อเป็นแนวทางในการจัดโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาครูและบุคลากร
ประจำการ รายงานการวิจัยยังไม่เสร็จสมบูรณ์

6. วิทยาลัยครูสุรินทร์ วิทยาลัยครูสุรินทร์หรือวิทยาลัยหนึ่งที่มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มีการเปิดสอนวิชาเอกนาฏศิลป์ระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ไคจัดโครงการกิจกรรมการละครส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมเป็นประจำทุกปี โดยมีเป้าหมายที่จะให้นักศึกษาที่เลือกเรียนวิชานี้สามารถปฏิบัติ
เพื่อแสดงได้จริง และเพื่อให้สามารถนำความรู้ความสามารถไปถ่ายทอดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จึงนับได้ว่า กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัยครูจะเป็นการส่งเสริมให้นัก
นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการคิด ตัดสินใจ และร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ ที่จะช่วย
พัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญา ความคิด พละนาถมิ ความมีระเบียบวินัย การธำรงรักษวัฒนธรรม
ศีลธรรม ศิลปะ และประเพณีประจำท้องถิ่นและประจำชาติ นอกจากนั้นยังมุ่งเน้นการพัฒนา
ความเป็นคนที่สมบูรณ์เพิ่มเติมจากสิ่งที่การศึกษายภายในชั้นเรียนไม่สามารถจัดให้ได้ (วัลลภา
เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2525 : 35)

ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ นิพนธ์ ศศิธร (นิพนธ์ ศศิธร 2525 : 1) กล่าวว่าคุณสมบัติดังกล่าวนี้ก่อให้เกิดได้หลายทาง ทางที่สำคัญทางหนึ่งคือ การอาศัยศิลปวัฒนธรรม

การวิจัยเรื่องความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยครุภาควัดวันตกในครั้งนี้ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย ซึ่งมีผลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ศึกษาไว้จะจำแนกเป็นด้านๆ ดังนี้

ผลงานวิจัยในประเทศ

คานเพศ

ผลงานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลางของ ประดับ นิลพั่งงา (ประดับ นิลพั่งงา 2522:121-122) ซึ่งได้สำรวจความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาจากวิทยาลัยครูหกแห่งในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 903 คน ใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สำรวจกิจกรรมนักศึกษารวมเจ็ดด้านคือ คณะกรรมการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา สถานที่ อุปกรณ์ ระเบียบ กฎเกณฑ์ การเงิน วัตถุประสงค์ กิจกรรมที่จัด และการประเมินผลพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมในแต่ละสถาบันแตกต่างกัน และยังพบว่า ชั้นปี และเพศ ของนักศึกษา มีได้ทำให้ความคิดเห็นของนักศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ธีระ นทีวุฒิกุล 2521:43-46) ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตปริญญาตรี จำนวน 720 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น แบ่งเป็นกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์จำนวน 280 คน สังคมศาสตร์จำนวน 240 คน และมนุษยศาสตร์จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแยกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา พบว่านิตทั้งสองเพศมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอันดับที่ใกล้เคียงกันทำให้ผลการวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิต แยกตามตัวแปรแล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิตไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพศ และพบว่านิตนักศึกษามีความต้องการเข้า

รวมกิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์ และบำเพ็ญประโยชน์ อันดับแรก กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ เป็นอันดับรอง กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรมเป็นอันดับสุดท้าย ผลการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตที่อยู่ประจำหอพักของวิทยาลัยวิชาการศึกษาในส่วนภูมิภาค ปีการศึกษา 2516 (ประเทือง เกาจี่ 2517 : 93 - 104) กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนิสิตชั้นปีที่สาม และชั้นปีที่สี่ที่อยู่ประจำหอพักของวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา จำนวน 325 คน เป็นนิสิตชาย 141 คน นิสิตหญิง 184 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ในตอนท้ายเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี พบว่านิสิตชายและนิสิตหญิงประสบปัญหาและความต้องการด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน กิจกรรม สันทนาการ และด้านความร่วมมือของนิสิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่ผลการวิจัย เรื่องการจัดกิจกรรมนักรักวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จารุบุตร ฟาร์มขาว 2525 : 114) พบว่าเพศทำให้เกิดความแตกต่างต่อความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักรักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักรักวิทยาลัยครูอุบลราชธานีกับวิทยาลัยครูบุรีรัมย์มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมมากกว่ากิจกรรมด้านอื่นๆ และจากผลรวมเกี่ยวกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักรักวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่านักรักต้องการรวมกิจกรรมทางด้านวิชาการศึกษามากกว่ากิจกรรมด้านอื่น รองลงมาคือด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ กีฬาและนันทนาการ ตามลำดับ นักรักในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงกับระดับครูศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อเปรียบเทียบกันโดยรวมแล้วปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่ง ธีระ นทีวุฒกุล (ธีระ นทีวุฒกุล 2521 : 43 - 46) ได้ทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตปริญญาตรีจำนวน 720 คน พบว่านิสิตมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เป็นอันดับที่ใกล้เคียงกัน เมื่อแยกตามตัวแปรที่เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วมีความแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตไม่
ได้ขึ้นอยู่กับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ผลการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและความตอง-
การของนิสิตที่อยู่ประจำหอพักของวิทยาลัยวิชาการศึกษาในส่วนภูมิภาคปีการศึกษา 2516
(ประเทือง เกาจี่ 2517 : 93 - 104) พบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันประสบ
ปัญหาและความต้องการด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ปกครองหอพัก คนงานภารโรง ความสัมพันธ์
กับเพื่อน กิจกรรม และสันทนาการต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัญหาและความต้องการด้าน
ความร่วมมือของนิสิตนั้น นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันประสบปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านที่พัก

ผลงานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาใน
วิทยาลัยครูภาคตะวันตก (ชูชีพ พุทธิประเสริฐ 2524 : 176-185) กลุ่มตัวอย่างมีสองกลุ่ม คือ
กลุ่มอาจารย์ 176 คน และนักศึกษา 494 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม
ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาสี่ด้าน คือ วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ลักษณะของ
กิจกรรมนักศึกษาที่จัดอยู่ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ปัญหาในการ
จัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ขอคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ผลการวิจัยพบว่า
ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาระดับวิทยาลัยเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาสี่ด้านแตกต่างกัน
สองด้าน คือ ด้านลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาที่จัดอยู่ในวิทยาลัย และด้านปัญหาในการจัดและ
ดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ส่วนอีกสองด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในด้านความคิดเห็น
ของอาจารย์และนักศึกษาระดับวิทยาลัยครูภาคตะวันตกเกี่ยวกับลำดับความสำคัญของปัญหาในการจัด
และดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นว่า ปัญหาอันดับที่หนึ่ง คือ
ปัญหานักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรม ปัญหาที่ตามมาคือ การประเมินผลกิจกรรมไม่เหมาะสม และ
ไม่มีการนำเอาผลการประเมินผลมาปรับปรุงกิจกรรมนักศึกษา ด้านลักษณะของกิจกรรม-
นักศึกษาที่จัดอยู่ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตกส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมด้านพลานามัย กีฬาและนันทนาการ
ด้านการบันเทิง และด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร สำหรับด้าน
ปัญหาในการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่ ปัญหานักศึกษา และอาจารย์ไม่เข้าร่วม

กิจกรรมนักศึกษา ปัญหาคณะกรรมการนักศึกษาขาดสถานที่ อุปกรณ์ และงบประมาณเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา และปัญหาการประเมินผลกิจกรรมไม่เหมาะสม และไม่มีการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงกิจกรรมนักศึกษา ปัญหาเหล่านี้ผู้วิจัยได้เหตุผลว่าเมื่ออยู่ในทุกวิทยาลัยครูอาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุ เช่น สาเหตุที่นักศึกษาและอาจารย์ไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เป็นเพราะกิจกรรมที่จัดไม่น่าสนใจ หรือไม่ได้อยู่ในความสนใจของผู้ที่จะเข้าร่วมกิจกรรม โดยเฉพาะนักศึกษามักจะสนใจในกิจกรรมเฉพาะอย่างเท่านั้น ส่วนปัญหาด้านอื่นๆ ก็คือ สภาพของการเดินทางเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาประเภทไป-กลับ การอยู่รวมกิจกรรมจึงอาจไม่สะดวก นอกจากนั้นสภาวะทางเศรษฐกิจของนักศึกษาก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อยลง

คำอื่น ๆ

ในปี พ.ศ. 2517 มีผลงานวิจัยการจัดกิจกรรมนันทนาการในวิทยาลัยวิชาการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่สี่ จำนวน 323 คน และอาจารย์ 42 คน ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์และนิสิตมีความเห็นตรงกันว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นได้สัมฤทธิ์ผลพอสมควร สำหรับวิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรมนั้น นิสิตมีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากอุปสรรคทางด้านการเงินเป็นสำคัญ กิจกรรมที่นิสิตชอบเข้าร่วมมากพอๆ กัน ได้แก่ กิจกรรมวิชาการ สันทนาการ พัฒนาชุมชน และวัฒนธรรม ทั้งอาจารย์และนิสิตเห็นด้วยยังไม่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมมากนัก (อนันต์ ภูมวรรณ 2517 : 108)

จรัส โพธิ์ศรี (จรัส โพธิ์ศรี 2518 : 339 - 340) ได้ศึกษาคุณค่าเรื่องการบริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติงานด้านกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้แห่งละ 25 คน และนักศึกษาแห่งละ 50 คน ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมนักศึกษาที่วิทยาลัยครูจัดขึ้นนั้น มีการจัดกิจกรรมด้านศาสนาและประเพณีน้อยมาก กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลตรงกันว่าประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาที่มีต่อวิทยาลัยนั้นมีมาก และผลงานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัย

ครูภาคใต้ (สามารถ คงสะอาด 2523 : 154 - 155) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครูท่าแพในภาคใต้จำนวน 638 คน เป็นอาจารย์ 128 คน นักศึกษา 510 คน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่ต่างกัน คือในด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ในด้านการดำเนินงาน ในด้านความต้องการ และในด้านปัญหา ปรากฏว่าความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาไม่แตกต่างกันในทุกเรื่อง สำหรับปัญหาในการจัดกิจกรรมมีบางประการที่นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือเกี่ยวกับความร่วมมือของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมในวิทยาลัยน้อยไป นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมควรเน้นหนักทางด้านพัฒนาสังคมเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาควรเน้นหนักทางด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี อันดับสามควรจะเน้นหนักทางด้านกีฬา และอันดับที่สี่ควรเน้นหนักทางด้านวิชาการ

อย่างไรก็ตามจากผลงานวิจัยเรื่องการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พบว่ายังอยู่ในระดับกลาง ภารกิจด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมจะดำเนินไปได้ดีจะต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของนักศึกษาส่วนใหญ่ (ประไพพรรณ โพธิ์กระจำ 2521 : 68) ผลงานวิจัยเรื่องบทบาทและผลการปฏิบัติงานของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมในการเผยแพร่ ฟื้นฟู พัฒนาความคิด จิตใจและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นต่อประชาชนในชนบทของ บำรุง สุขพรรณ (บำรุง สุขพรรณ 2525 : 57) กล่าวว่า กิจกรรมด้านวัฒนธรรมที่แบ่งออกเป็น 5 สาขา กิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนหรือสมาชิกนั้น เป็นกิจกรรมด้านมนุษยศาสตร์ คือ ประเพณี และเทศกาลต่างๆ การศาสนา คิดร้อยละ 41.09 กิจกรรมด้านศิลปะ คิดร้อยละ 31.97 กิจกรรมด้านกีฬาทั่วไป คิดร้อยละ 26.94

ผลงานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่านิสิตที่ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการมาก และเป็นผู้ที่มีหน้าที่สำคัญ มีความรับผิดชอบมากในงานกิจกรรมนันทนาการของมหาวิทยาลัย ส่วนนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักจะร่วมกิจกรรมนันทนาการน้อย และมีส่วนในการช่วยเหลืองานของมหาวิทยาลัยน้อย

หรือไม่เคยเข้าร่วมเลย ปีเตอร์สัน (Peterson, 1965 : 172) สำหรับนิสิตที่ต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันนั้น ไซเดิล (Scidle, 1970 : 426 - 427) ได้ศึกษานิสิตที่ออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันของมหาวิทยาลัยชิคาโก สรุปผลจากการศึกษาพบว่า นิสิตที่กำลังเรียนอยู่ เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเป็นสามเท่าของนิสิตที่ออกจากกลางคัน มีนิสิตบางส่วนที่ต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันแม้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมากเหมือนกัน แต่เป็นกิจกรรมด้านการละคร ดนตรี และกิจกรรมบันเทิงต่างๆ ซึ่งไม่เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการ ดีเมนต์ (Dement, 1962 : 484) ได้ศึกษานิสิตหญิงที่ศึกษาวิชาเอกวิทยาศาสตร์พบว่า นิสิตถึงร้อยละ 35 ของนิสิตที่เรียนไม่สำเร็จไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในมหาวิทยาลัยเลย และเห็นว่านิสิตที่เรียนสำเร็จเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตที่เรียนไม่สำเร็จ คาลิช และ เบิร์ตส์ (Kalish and Bertes, 1960 : 249) แห่งมหาวิทยาลัยฮาวายได้วิจัยเรื่องการสำรวจทัศนคติของนิสิตต่องิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยฮาวาย เนื่องจากมีปัญหานิสิตไม่ค่อยสนใจกิจกรรมต่างๆ และไม่คอยมีความรับผิดชอบในกิจกรรมที่ตนมีส่วนร่วม จุดประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อค้นหาทัศนคตินิสิตต่องิจกรรมของมหาวิทยาลัย ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้นำและการให้ความร่วมมือในกิจกรรม การหาข้อมูลใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่เหนือขึ้นไปหนึ่งชั้นขึ้นไป และมีเวลาเรียนเต็มเวลา จำนวน 150 คน ผลการวิจัยพบว่า การมีความรู้และมีความสนใจในกิจกรรมจะมีทัศนคติต่องิจกรรมนั้น และมีผลไปถึงการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนั้นๆ ด้วย เชปเลอร์ (Shepler, 1971 : 3303-A) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาการเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยม และองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเปลี่ยนแปลงของนิสิตใหม่ในมหาวิทยาลัย โดยใช้กลุ่มประชากรที่เป็นนิสิตใหม่คณะศิลปศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งจำนวน 200 คน ใช้แบบวัดบุคลิกภาพออมนิบัส (Omnibus Personality Inventory) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรทำแบบวัดบุคลิกภาพสองครั้งในคอนปรัมภ์แต่ละครั้งหนึ่ง และสิ้นเทอมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อศึกษาว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพบางโดยเฉพาะอย่างยิ่งประสบการณ์ทางด้านกิจกรรมนักศึกษา มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนิสิตใหม่มากกว่าประสบการณ์ด้านการเรียน

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน
3. นักศึกษาที่พักภายในมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกมหาวิทยาลัยมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมุ่งศึกษาถึงความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา ได้แก่ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาศิลปะ สาขากาชาดฝีมือ สาขาศิลปกรรมศิลป์ สาขากีฬาและนันทนาการ พร้อมทั้งอุปสรรค และสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการจัดและปรับปรุงกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครุภาคตะวันตก การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรที่ใช้ศึกษาดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็นคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป กับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 ลงมา

1.3 นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัย กับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2 ความต้องการของนักศึกษาที่จะเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา

2.2 อุปสรรคของนักศึกษาที่ห้าให้นักศึกษาไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขาได้

ลำดับขั้นตอนของการวิจัย

มีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ซึ่งได้แก่ วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง วิทยาลัยครูกาญจนบุรี และวิทยาลัยครูเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ป.กศ.สูง และระดับ ค.บ.ปีที่สอง ภาคเรียนที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2526 จำนวน 3,802 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีลำดับชั้นของการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. จำแนกวิทยาลัยภาคตะวันตก เป็น 4 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง วิทยาลัยครูกาญจนบุรี และวิทยาลัยครูเพชรบุรี

2. ประชากร 3,802 คน ได้ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดด้วยความเชื่อมั่น 95 % โดยเทียบจากตารางการสุ่มตัวอย่างของยามาเน (Yamane, 1967 : 886) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 364 คน

3. กำหนดแบ่งกลุ่มตัวอย่างในแต่ละวิทยาลัยครู คือ วิทยาลัยครูนครปฐม มีประชากร 1,153 คน สุ่มมา 110 คน วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึงมี 852 คน สุ่มมา 82 คน วิทยาลัยครูกาญจนบุรีมี 730 คน สุ่มมา 70 คน และวิทยาลัยครูเพชรบุรีมี 1,067 คน สุ่มมา 102 คน ดังรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในระดับ ป.กศ.สูงปีที่สอง กับระดับ ค.บ.ปีที่สอง

วิทยาลัยครู	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ป.กศ.สูง ปีที่สอง	ค.บ. ปีที่สอง	
นครปฐม	1,153	80	30	110
หมู่บ้านจอมบึง	852	60	22	82
กาญจนบุรี	730	50	20	70
เพชรบุรี	1,067	72	30	102
รวม	3,802	262	102	364

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ จากบทความ เอกสาร ตำราและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา และแนวทางในการสร้างแบบสอบถามตามวิธีการของ ลีเคิร์ต(Likert's Scale)

2. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงในเนื้อหาและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ประกอบด้วย

- รองศาสตราจารย์ธนู บุญรัตนพันธุ์ ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านแห่งชาติ
- ดร.สำเนา ขจรศิลป์ หัวหน้าแผนกกองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อาจารย์ไพรัช วนาพรณ์ เลขานุการกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ
- อาจารย์นิติ กลิ่นงาม หัวหน้าคณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรี
- อาจารย์เยาวดี รักขวิริยะ อาจารย์ประจำภาควิชาปรัชญา และศาสนา วิทยาลัยครูเพชรบุรี

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา

4. ได้นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาในวิทยาลัยครูเพชรบุรี จำนวน 60 คน และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้สถิติ t-test คำนวณหาค่า t ของการเปรียบเทียบคะแนนของกลุ่มที่คะแนนสูงและต่ำ ผลการคำนวณหาค่า t ได้แสดงไว้ในตาราง 34 ภาคผนวก ก

5. ได้คำนวณอำนาจจำแนกแล้วจึงคำนวณหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Coefficient Alpha (Cronbach, 1971 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทนค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทนจำนวนข้อในแบบทดสอบทั้งหมด
	$\sum S_i^2$	แทนผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S_t^2	แทนความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

จากการแทนค่าในสูตร ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทางด้านความต้องการ = .950
และทางด้านอุปสรรค = .942

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยให้ครอบคลุมตัวแปรตามที่กำหนดไว้ต่อไป

ลักษณะของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยกำหนดเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ช่วง และการจัดลำดับความสำคัญ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประเมินค่า 5 ช่วง เกี่ยวกับความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา จำนวน 50 ข้อ โดยแยกเป็นแต่ละสาขาดังนี้

สาขามนุษยศาสตร์	จำนวน	10 ข้อ
สาขาศิลปะ	จำนวน	11 ข้อ
สาขาการช่างฝีมือ	จำนวน	10 ข้อ
สาขาคหกรรมศิลป์	จำนวน	10 ข้อ
สาขากีฬาและนันทนาการ	จำนวน	9 ข้อ

2. จัดลำดับความสำคัญเกี่ยวกับสาเหตุของอุปสรรคที่ทำให้นักศึกษามีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขา โดยกำหนดตัวเลขไว้ 5 ลำดับ คือ หมายเลข 1 เป็นอุปสรรคมากที่สุด หมายเลข 2 เป็นอุปสรรคมาก หมายเลข 3 เป็นอุปสรรค-

ปานกลาง หมายเลข 4 เป็นอุปสรรคน้อย หมายเลข 5 เป็นอุปสรรคน้อยที่สุด ลงหน้าข้อ
ที่เป็นสาเหตุของอุปสรรค ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

- ☐ เงิน
☐ เพื่อน
☐ เวลา
☐ บ้านไกล
☐ อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขา
☐ อื่น ๆ

3. เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปแจกให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามตามกลุ่ม
ตัวอย่าง ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก 3 แห่ง คือ วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครู
หมู่บ้านจอมบึง วิทยาลัยครูกาญจนบุรี โดยทางไปรษณีย์ สำหรับวิทยาลัยครูเพชรบุรีได้ดำเนินการ
การแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง จากแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 364 ฉบับ ได้รับคืน 322
ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.46 ดังรายละเอียดในตาราง 2, 3, 4 และ 5

ตาราง 2 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจำแนกตามเพศและสถาบัน

วิทยาลัยครู	กลุ่ม ตัวอย่าง	ชาย			หญิง			รวม	
		จำนวน	ได้รับคืน	ร้อยละ	จำนวน	ได้รับคืน	ร้อยละ	ได้รับคืน	ร้อยละ
นครปฐม	110	55	46	83.64	55	47	85.45	93	84.55
หมู่บ้านจอมบึง	82	41	38	92.68	41	38	92.68	76	92.68
กาญจนบุรี	70	35	31	88.57	35	34	97.17	65	92.86
เพชรบุรี	102	51	45	88.24	51	43	84.31	88	86.27
รวม	364	182	160	87.91	182	162	89.01	322	88.46

ตาราง 3 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิทยาลัยครู	กลุ่มตัวอย่าง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ลงมา		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นครปฐม	110	49	15.21	44	13.66	93	28.87
หมู่บ้านจอมบึง	82	40	12.42	36	11.18	76	23.60
กาญจนบุรี	70	31	9.63	34	10.56	65	20.19
เพชรบุรี	102	45	13.97	43	13.35	88	27.32
รวม	364	165	51.23	157	48.75	322	99.98

ตาราง 4 จำแนกตามสถานที่พักของนักศึกษา

วิทยาลัยครู	กลุ่มตัวอย่าง	พักภายในเขตวิทยาลัย		พักนอกเขตวิทยาลัย		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นครปฐม	110	45	13.97	48	14.90	93	28.87
หมู่บ้านจอมบึง	82	36	11.18	40	12.42	76	23.60
กาญจนบุรี	70	33	10.25	32	9.94	65	20.19
เพชรบุรี	102	43	13.35	45	13.98	88	27.33
รวม	364	157	48.75	165	51.24	322	99.99

ตาราง 5 จำแนกตามระดับการศึกษา

วิทยาลัยครู	กลุ่ม ตัวอย่าง	ป.กศ.สูง ปีที่สอง		ก.บ. ปีที่สอง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นครปฐม	110	69	21.43	24	7.46	93	28.89
หมู่บ้านจอมบึง	82	55	17.07	21	6.52	76	23.59
กาญจนบุรี	70	46	14.28	19	5.89	65	20.17
เพชรบุรี	102	64	19.88	24	7.45	88	27.33
รวม	364	234	72.66	78	27.32	322	99.98

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาการร้อยละของแต่ละรายการ แล้วนำเสนอเป็นรูปตาราง

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมทั้ง 5 สาขาที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า ผู้วิจัยได้แยกวิเคราะห์เป็นส่วนๆ ดังนี้

2.1 สำนวความต้องการและอุปสรรคของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละสาขา ซึ่งจากการคำนวณค่าเฉลี่ยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ในการคิณำหนักค่าเฉลี่ยของแต่ละสาขามาตามเกณฑ์ของเบสต์ (Best, 1964 : 158-159)

4.50 - 5.00 หมายถึง มีความต้องการหรือมีอุปสรรคมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง มีความต้องการหรือมีอุปสรรคมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง มีความต้องการหรือมีอุปสรรคปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง มีความต้องการหรือมีอุปสรรคน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง มีความต้องการหรือมีอุปสรรคน้อยที่สุด

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างทางด้านความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมตามตัวแปรที่กำหนดไว้ โดยใช้สถิติ t-test

2.3 วิเคราะห์สาเหตุของอุปสรรคในแต่ละสาขา โดยการแจกแจงความถี่และ
หาค่าร้อยละ

2.4 วิเคราะห์ความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
ในแต่ละสาขา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2.5 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิด โดยวิธีการหาอัตราร้อยละของแต่ละ
ข้อ และสรุปสาระสำคัญแล้ว เสนอผลในรูปของความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. หาค่าร้อยละ ดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนความถี่}}{\text{จำนวนประชากร}} \times 100$$

2. ใช้ค่าสถิติพื้นฐานโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย(mean) ใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N} \quad (\text{Ferguson. 1971 : 45})$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทนค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน โดยการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้สูตร

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}} \quad (\text{Ferguson. 1971 : 62})$$

เมื่อ S.D แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

4. ใช้ค่าสถิติวิเคราะห์ระหว่างตัวแปร เพื่อหาค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้
t-test ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (\text{Ferguson. 1971 : 152})$$

เมื่อ t แทนค่าที่จะพิจารณาใน t -distribution

$\bar{X}_1$ แทนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ แทนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2

S_1^2 แทนความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1

S_2^2 แทนความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 2

n_1 แทนจำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทนจำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

โดยมี $df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{\bar{X}_1} + \frac{S_2^2}{\bar{X}_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{\bar{X}_1} \right)^2}{n_1 + 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{\bar{X}_2} \right)^2}{n_2 + 1}} - 2$

เมื่อ df แทนขั้นแห่งความเป็นอิสระ

$\frac{S_1^2}{\bar{X}_1}$ แทนความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1

$\frac{S_2^2}{\bar{X}_2}$ แทนความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 2

n_1 แทนจำนวนสมาชิกในกลุ่มที่ 1

n_2 แทนจำนวนสมาชิกในกลุ่มที่ 2

5. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้สูตร Coefficient Alpha

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right] \quad (\text{Cronbach. 1971 : 161})$$

เมื่อ α แทนค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

n แทนจำนวนข้อในแบบทดสอบทั้งหมด

$\sum S_i^2$ แทนผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S_t^2 แทนความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้ คือ

1. นักศึกษาชายและนักศึกษานักเรียนมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน
3. นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน

ดังนั้นการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสื่อความหมายใดตรงกัน ในการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงขอกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ดังต่อไปนี้

n แทนจำนวนนักศึกษา

$\bar{x}$ แทนมัธยฐานเลขคณิต

S.D แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทนอัตราส่วนวิกฤตใน t-distribution

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นการสำรวจความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีความต้องการหรือมีอุปสรรคมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีความต้องการหรือมีอุปสรรคมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีความต้องการหรือมีอุปสรรคปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีความต้องการหรือมีอุปสรรคน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีความต้องการหรือมีอุปสรรคน้อยที่สุด

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา ของ นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก
2. วิเคราะห์อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา ของ นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก
3. วิเคราะห์ความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจำแนกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย
4. วิเคราะห์อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย
5. วิเคราะห์สาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละ สาขา จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่ พักนอกเขตวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา ของนักศึกษา
กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ดังตาราง 6 - 11

ตาราง 6 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์	ระดับความต้องการ (n=322)	
	$\bar{x}$	S.D
1. การเข้าร่วมกิจกรรมไหว้ครู	4.379	0.773
2. การเข้าร่วมกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่	3.916	0.915
3. การเข้าร่วมกิจกรรมวันเลี้ยงส่งนักศึกษาที่จบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา	3.627	0.982
4. การเข้าร่วมกิจกรรมวันชุมนุมศิษย์เก่า	3.177	1.069
5. การเข้าร่วมกิจกรรมวันลอยกระทง	3.208	1.019
6. การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา เช่น วันแห่เทียนพรรษา ทอดกฐิน เทศน์มหาชาติ	3.568	0.919
7. การเข้าร่วมกิจกรรมเวียนเทียนในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วิสาขบูชา และวันอาสาฬหบูชา	3.478	1.011
8. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกและประกวดมารยาทไทย เช่น การกราบพระ การแสดงความเคารพผู้ใหญ่ การส่งของให้พระและผู้ใหญ่	3.270	1.061
9. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการจัดโต๊ะหมู่บูชา การอาราธนาศีล	3.099	0.987
10. การเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในวันสำคัญต่างๆ	3.497	0.970
รวม	3.522	1.040

จากตาราง 6 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมาก และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากได้แก่กิจกรรมไหว้ครู กิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่ กิจกรรมวันเลี้ยงส่งนักศึกษาที่จบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา และกิจกรรมทางศาสนา เช่น วันแห่เทียนพรรษา ทอดกฐิน เทศน์มหาชาติ ส่วนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม สาขาศิลปะ ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ	ระดับความต้องการ (n=322)	
	$\bar{x}$	S.D
1. การเข้าร่วมกิจกรรมตอบข้อปัญหาซึ่งรางวัลทางด้านภาษา วรรณกรรม	3.174	0.900
2. การเข้าร่วมกิจกรรมโต้วาทีระหว่างสถาบันหรือภายในวิทยาลัย	3.301	1.017
3. การเข้าร่วมกิจกรรมโต้ตอบกลอนสด สักวา ระหว่างสถาบัน หรือภายในวิทยาลัย	3.031	1.079
4. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการพูดโดยเชิญวิทยากรมาบรรยาย การพูด การฟัง	3.587	1.011
5. การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงความคิดเห็นทางหนังสือพิมพ์ หรือวารสารของสโมสรนักศึกษา	3.326	1.036
6. การเข้าร่วมกิจกรรมประกวดการเขียนบทร้อยกรอง คำขวัญ ในวันสำคัญต่าง ๆ	3.037	0.998
7. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการอ่านทำนองเสนาะ	2.950	1.046
8. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการเล่นเพลงพื้นบ้าน เช่น เพลงเหย่ย เพลงอี่แซ่ เพลงพวงมาลัย	3.140	1.156
9. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการเล่นกลองยาว	2.935	1.143
10. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกและเผยแพร่ดนตรีไทย	3.174	1.187
11. การเข้าร่วมกิจกรรมฟังคำบรรยายจากวิทยากรในห้อง เกี่ยวกับวรรณกรรมท้องถิ่น	3.373	1.010
รวม	3.184	1.071

จากตาราง 7 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด กิจกรรมฝึกการพูด โดยเชิญวิทยากรมาบรรยายการพูดการฟัง ส่วนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอื่นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาการช่างฝีมือ ของนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาการช่างฝีมือ	ระดับความต้องการ (n=322)	
	$\bar{x}$	S.D
1. การเข้าร่วมกิจกรรมประดิษฐ์ดอกไม้สด กลุ่มผ้าไตรกรวยอุปถัมภ์ การรอมมาลัย	3.270	1.143
2. การเข้าร่วมกิจกรรมประดิษฐ์ดอกไม้แห้งจากผ้า	3.413	-0.601
3. การเข้าร่วมกิจกรรมประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นเครื่องใช้ต่าง ๆ	3.556	1.013
4. การเข้าร่วมกิจกรรมประดิษฐ์ใบตอง เช่น การทำบายศรีปากชาม	3.180	1.165
5. การเข้าร่วมกิจกรรมจัดดอกไม้ประดับงานต่างๆ เช่น จัดพานดอกไม้	3.338	1.099
6. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกหัดตัดเย็บเสื้อผ้า	3.214	1.243
7. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกถักจากด้าย เชือกปอ โยสังเคราะห์ต่าง ๆ	3.081	1.186
8. การเข้าร่วมกิจกรรมทอ เสื้อ ทอผ้า	2.978	1.137
9. การเข้าร่วมกิจกรรมจักสานจากไม้ไผ่ หวายและใบตาล	3.062	1.134
10. การเข้าร่วมกิจกรรมแกะสลักไม้ตาล แหงหยวกกล้วย	2.925	1.174
รวม	3.202	1.085

จากตาราง 8 ปรากฏว่านักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันตกมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาการช่างฝีมืออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากได้แก่กิจกรรมประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นเครื่องใช้ต่างๆ ส่วนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

ความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ	ระดับความต้องการ (n=322)	
	$\bar{x}$	S.D
1. การเข้าร่วมกิจกรรมประกอบและถนอมอาหารไทย	3.329	1.025
2. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกมารยาทในการรับประทานอาหาร	3.317	1.013
3. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกมารยาทในการต้อนรับแขกระดับต่าง ๆ	3.419	1.059
4. การเข้าร่วมกิจกรรมการจัดอาหารตั้งโต๊ะอาหารในน้ำรับประทาน	3.345	1.057
5. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำการแต่งกายในโอกาสต่าง ๆ	3.397	1.078
6. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำการถนอมและเก็บรักษาเสื้อผ้า	3.351	1.028
7. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำการป้องกันโรคติดต่อต่าง ๆ	3.692	1.027
8. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำอันตรายของยาเสพติดให้โทษ	3.609	1.057
9. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำ การดูแล และเลี้ยงเด็กทารก	3.112	1.152
10. การเข้าร่วมกิจกรรมจัดและตกแต่งบ้านในนอชญาอาศัย	3.692	1.134
รวม	3.426	1.246

จากตาราง 9 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ได้แก่กิจกรรมแนะนำการป้องกันโรคติดต่อต่างๆ กิจกรรมจัดและตกแต่งบ้านในนอชญาอาศัย และกิจกรรมแนะนำอันตรายของยาเสพติดให้โทษ ส่วนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการ ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขา กีฬาและนันทนาการ	ระดับความต้องการ (n=322)	
	$\bar{x}$	S.D
1. การเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นตะกร้อ	2.708	1.300
2. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการฟันดาบไทย	2.491	1.086
3. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกกระบี่กระบองไทย	2.584	1.085
4. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกทอยมวยไทย	2.646	1.248
5. การเข้าร่วมกิจกรรมเผยแพร่การฟันดาบไทย กระบี่กระบอง ไทย และทอยมวยไทย	2.692	1.193
6. การเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันการฟันดาบไทย กระบี่กระบองไทย และทอยมวยไทยในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก	2.751	1.246
7. การเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันตะกร้อลอดบ่วง หมากรูก ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก	2.829	1.197
8. การเข้าร่วมกิจกรรมสังสรรค์ระหว่างนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	3.515	1.127
9. การเข้าร่วมกิจกรรมทัศนศึกษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ ในจังหวัดของนักศึกษา	3.776	1.113
รวม	2.888	1.250

จากตาราง 10 ปรากฏว่านักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ กิจกรรมทัศนศึกษาโบราณสถาน โบราณวัตถุในจังหวัดของนักศึกษา และกิจกรรมสังสรรค์ระหว่างนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่ต้องการเข้าร่วมอยู่ในระดับน้อยได้แก่ กิจกรรมฝึกการฟันดาบไทย ส่วนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา	ระดับความต้องการ (n=322)	
	$\bar{x}$	S.D
สาขามนุษยศาสตร์	3.522	1.040
สาขาศิลปะ	3.184	1.071
สาขาการช่างฝีมือ	3.202	1.085
สาขาคหกรรมศิลป์	3.426	1.246
สาขากีฬาและนันทนาการ	2.888	1.250
รวม	3.250	1.158

จากตาราง 11 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เมื่อวิเคราะห์เป็นรายสาขาพบว่านักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมาก ส่วนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาคหกรรมศิลป์ สาขาการช่างฝีมือ สาขาศิลปะ และสาขากีฬาและนันทนาการ นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

วิเคราะห์อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา ของนักศึกษา
กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ดังตาราง 12 - 17

ตาราง 12 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์	ระดับอุปสรรค (n = 322)	
	$\bar{x}$	S.D
1. การเข้าร่วมกิจกรรมไหว้ครู	1.947	0.973
2. การเข้าร่วมกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่	2.593	1.116
3. การเข้าร่วมกิจกรรมวันเลี้ยงส่งนักศึกษาที่จบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา	2.854	1.026
4. การเข้าร่วมกิจกรรมวันชุมนุมศิษย์เก่า	3.015	1.081
5. การเข้าร่วมกิจกรรมวันลอยกระทง	2.677	1.027
6. การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา เช่น วันแห่เทียนพรรษา ทอดกฐิน เทศน์มหาชาติ	2.549	0.977
7. การเข้าร่วมกิจกรรมเวียนเทียนในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วิสาขบูชา และวันอาสาฬหบูชา	2.640	1.020
8. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกและประกวดมารยาทไทย เช่น การกราบพระ การแสดงความเคารพผู้ใหญ่ การส่งของให้พระ และผู้ใหญ่	2.711	1.082
9. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการจัดโต๊ะหมู่บูชา การอาราธนาศีล	2.665	1.029
10. การเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในวันสำคัญต่าง ๆ	2.602	1.009
รวม	2.625	1.066

จากตาราง 12 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับน้อย คือ กิจกรรมไหว้ครู ส่วนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ	ระดับอุปสรรค (n = 322)	
	$\bar{x}$	S.D
1. การเข้าร่วมกิจกรรมตอบปัญหาชิงรางวัลทางด้านภาษา วรรณกรรม	2.894	1.033
2. การเข้าร่วมกิจกรรมโต้วาทีระหว่างสถาบันหรือภายในวิทยาลัย	2.938	1.086
3. การเข้าร่วมกิจกรรมโต้วาทีกลอนสด สักวา ระหว่างสถาบัน หรือภายในวิทยาลัย	3.031	1.096
4. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการพูดโดยเชิญวิทยากรมาบรรยาย การพูด การฟัง	2.751	1.088
5. การเข้าร่วมกิจกรรมแสดงความคิดเห็นทางหนังสือพิมพ์ หรือวารสารของสโมสรนักศึกษา	2.882	1.084
6. การเข้าร่วมกิจกรรมประกวดการเขียนบทหรือกรอง คำขวัญ ในวันสำคัญต่าง ๆ	2.758	1.009
7. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการอ่านทำนองเสนาะ	2.962	1.103
8. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการเล่นเพลงพื้นบ้าน เช่น เพลงเหย่ย เพลงอี่แซว เพลงพวงมาลัย	2.941	1.189
9. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการเล่นกลองยาว	2.963	1.178
10. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกและเผยแพร่ดนตรีไทย	2.932	1.131
11. การเข้าร่วมกิจกรรมฟังคำบรรยายจากวิทยากรในห้องเรียน เกี่ยวกับวรรณกรรมท้องถิ่น	2.832	1.075
รวม	2.896	1.100

จากตาราง 13 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก มีอุปสรรคในการเข้าร่วม
กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ และในแต่ละกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 14 แสดงคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาการช่างฝีมือ ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขา การช่างฝีมือ	ระดับอุปสรรค(n = 322)	
	$\bar{x}$	S.D
1. การเข้าร่วมกิจกรรมประดิษฐ์ดอกไม้สด กลุ่มผ้าไตร กรวยอุปัชฌาย์ การร้อยมาลัย	2.910	1.169
2. การเข้าร่วมกิจกรรมประดิษฐ์ดอกไม้แห้งจากผ้า	2.956	1.151
3. การเข้าร่วมกิจกรรมประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นเครื่องใช้ต่าง ๆ	2.885	1.042
4. การเข้าร่วมกิจกรรมประดิษฐ์ใบทอง เช่น การทำบายศรีปากชาม	3.015	1.120
5. การเข้าร่วมกิจกรรมจัดดอกไม้ประดับงานต่างๆ เช่น จัดพานดอกไม้	2.975	1.117
6. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกหัดตัดเย็บเสื้อผ้า	3.071	1.175
7. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกถักจากด้าย เชือกปอ ไยสังเคราะห์ ต่าง ๆ	2.981	1.096
8. การเข้าร่วมกิจกรรมทอเสื่อ ทอผ้า	3.152	1.135
9. การเข้าร่วมกิจกรรมจักสานไม้ไผ่ หวาย และใบตาล	3.059	1.122
10. การเข้าร่วมกิจกรรมแกะสลักไม้ตาล แหงหยวกกล้วย	3.034	1.131
รวม	2.964	1.133

จากตาราง 14 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก มีอุปสรรคในการเข้าร่วม
กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาการช่างฝีมือ และในแต่ละกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 15 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ	ระดับอุปสรรค(n = 322)	
	$\bar{x}$	S.D
1. การเข้าร่วมกิจกรรมประกอบและถนอมอาหารไทย	2.879	1.065
2. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกมารยาทในการรับประทานอาหาร	2.705	1.078
3. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกมารยาทในการต้อนรับแขกระดับต่างๆ	2.736	1.048
4. การเข้าร่วมกิจกรรมการจัดอาหาร ตั้งโต๊ะอาหารให้มารับประทาน	2.668	1.061
5. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำการแต่งกายในโอกาสต่าง ๆ	2.745	1.084
6. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำการถนอมและเก็บรักษาเสื้อผ้า	2.736	1.005
7. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำการป้องกันโรคติดต่อต่าง ๆ	2.649	1.037
8. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำอันตรายของยาเสพติดให้โทษ	2.640	1.091
9. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำการดูแลและเลี้ยงเด็กทารก	2.739	1.099
10. การเข้าร่วมกิจกรรมจัดและตกแต่งบ้านให้น่าอยู่อาศัย	2.615	1.119
รวม	2.711	1.643

จากตาราง 15 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก มีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะและในแต่ละกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 16 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการ ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการ	ระดับอุปสรรค(n = 322)	
	$\bar{x}$	S.D
1. การเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นตะกร้อ	3.202	1.223
2. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการฟันดาบไทย	3.168	1.159
3. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกกระบี่กระบองไทย	3.015	1.103
4. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกตอมวยไทย	3.137	1.220
5. การเข้าร่วมกิจกรรมเผยแพร่การฟันดาบไทย กระบี่ กระบองไทย และตอมวยไทย	3.171	1.121
6. การเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันการฟันดาบไทย กระบี่กระบองไทย และตอมวยไทยในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก	3.068	1.114
7. การเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันตะกร้อลอดบ่วง หมากรูก ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก	3.043	1.098
8. การเข้าร่วมกิจกรรมสังสรรค์ระหว่างนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก	2.913	1.170
8. การเข้าร่วมกิจกรรมทัศนศึกษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ ในจังหวัดของนักศึกษา	2.792	1.201
รวม	3.056	1.148

จากตาราง 16 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก มีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการ และในแต่ละกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 17 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา	ระดับอุปสรรค(n = 322)	
	$\bar{x}$	S.D
สาขามนุษยศาสตร์	2.625	1.056
สาขาศิลปะ	2.896	1.100
สาขาการช่างฝีมือ	2.964	1.133
สาขาทหกรรมศิลป์	2.711	1.643
สาขากีฬาและนันทนาการ	3.056	1.148
รวม	2.847	1.246

จากตาราง 17 บ่งชี้ว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม แต่ละสาขาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีอุปสรรคในการเข้าร่วมสาขากีฬาและนันทนาการมากกว่าสาขาอื่น ๆ และสาขามนุษยศาสตร์มีอุปสรรคในการเข้าร่วมน้อยกว่าสาขาอื่น ๆ

จากการศึกษาความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกดังกล่าว พบว่านักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์มากที่สุด และมีอุปสรรคในการเข้าร่วมน้อยที่สุด

วิเคราะห์ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจำแนกตามเพศ ดังตาราง

18 และ 19

ตาราง 18 แสดงคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	นักศึกษาชาย (n=160)		นักศึกษาหญิง (n=162)	
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D
สาขามนุษยศาสตร์	3.566	1.051	3.479	1.028
สาขาศิลปะ	3.239	1.046	3.130	1.093
สาขาการช่างฝีมือ	3.066	1.010	3.336	1.138
สาขากหกรรมศิลป์	3.461	1.378	3.393	1.100
สาขากีฬาและนันทนาการ	3.147	1.174	2.632	1.271
รวมทุกสาขา	3.298	1.152	3.204	1.163

จากตาราง 18 ปรากฏว่านักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมาก ส่วนสาขาอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับนักศึกษาหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการเข้าร่วมสาขามนุษยศาสตร์ค่อนข้างไปทางมาก และสาขากีฬาและนันทนาการมีความต้องการเข้าร่วมน้อยที่สุด

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่าง
นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	นักศึกษาชาย(=160)		นักศึกษาหญิง(=162)		t
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
สาขามนุษยศาสตร์	3.566	1.051	3.479	1.028	0.792
สาขาศิลปะ	3.239	1.046	3.130	1.093	0.956
สาขาการช่างฝีมือ	3.066	1.010	3.336	1.138	-2.288*
สาขาคหกรรมศิลป์	3.461	1.378	3.393	1.100	0.493
สาขากีฬาและนันทนาการ	3.147	1.174	2.632	1.271	3.732**
รวมทุกสาขา	3.298	1.152	3.204	1.163	0.746

** = .01

* = .05

จากตาราง 19 ซึ่งได้ตั้งสมมุติฐานข้อที่ 1 ไว้ว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน ผลปรากฏว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการ และสาขาการช่างฝีมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระดับ .05 ตามลำดับ ส่วนสาขามนุษยศาสตร์ สาขาศิลปะ และสาขาคหกรรมศิลป์ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการเข้าร่วมแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิเคราะห์ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตาราง 20 และ 21

ตาราง 20 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (n = 165)		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (n = 157)	
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D
สาขามนุษยศาสตร์	3.510	1.059	3.535	1.021
สาขาศิลปะ	3.149	1.067	3.222	1.075
สาขาการช่างฝีมือ	3.125	1.188	3.283	0.959
สาขาคหกรรมศิลป์	3.344	1.098	3.513	1.379
สาขากีฬาและนันทนาการ	2.808	1.272	2.972	1.221
รวมทุกสาขา	3.194	1.158	3.310	1.156

จากตาราง 20 ปรากฏว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมาก ส่วนสาขาอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์และสาขาคหกรรมศิลป์อยู่ในระดับมาก ส่วนสาขาอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่าง
นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (n = 165)		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (n = 157)		t
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
สาขามนุษยศาสตร์	3.510	1.059	3.535	1.021	-0.212
สาขาศิลปะ	3.149	1.067	3.222	1.075	-0.619
สาขาการช่างฝีมือ	3.125	1.188	3.283	0.959	-1.339
สาขาศิลปะการละคร	3.344	1.098	3.513	1.379	-1.341
สาขากีฬาและนันทนาการ	2.808	1.272	2.972	1.221	-1.188
รวมทุกสาขา	3.194	1.158	3.310	1.156	-0.921

จากตาราง 21 ได้ตั้งสมมุติฐานข้อที่ 2 ไว้ว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความต้องการเข้าร่วมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมาก

วิเคราะห์ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามนักศึกษาที่พัก
ภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย ดังตาราง 22 และ 23

ตาราง 22 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม	นักศึกษาที่พักภายในเขต วิทยาลัย (n = 157)		นักศึกษาที่พักนอกเขต วิทยาลัย (n = 165)	
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D
สาขามนุษยศาสตร์	3.562	1.029	3.484	1.050
สาขาศิลปะ	3.181	1.060	3.188	1.082
สาขาการช่างฝีมือ	3.219	0.989	3.185	1.169
สาขาคหกรรมศิลป์	3.467	1.398	3.388	1.081
สาขากีฬาและนันทนาการ	2.929	1.225	2.850	1.273
รวมทุกสาขา	3.277	1.167	3.226	1.149

จากตาราง 22 ปรากฏว่านักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยมีความต้องการเข้าร่วม
กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมาก ส่วนสาขาอื่นๆ อยู่ในระดับ
ปานกลาง

สำหรับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
แต่ละสาขาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 23 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่าง
นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัย กับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	นักศึกษาที่พักภายในเขต วิทยาลัย (n = 157)		นักศึกษาที่พักนอกเขต วิทยาลัย (n = 165)		t
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
สาขามนุษยศาสตร์	3.562	1.029	3.484	1.050	0.661
สาขาศิลปะ	3.181	1.060	3.188	1.082	-0.060
สาขาการช่างฝีมือ	3.219	0.989	3.185	1.169	0.288
สาขาศิลปกรรมศิลป์	3.467	1.398	3.388	1.081	0.572
สาขากีฬาและนันทนาการ	2.929	1.225	2.850	1.273	0.572
รวมทุกสาขา	3.277	1.167	3.226	1.149	0.392

จากตาราง 23 ได้ตั้งสมมติฐานข้อที่ 3 ไว้ว่านักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษา
ที่พักนอกเขตวิทยาลัยมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน ผลปรากฏว่า
นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิเคราะห์อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามเพศ

ดังตาราง 24 และ 25

ตาราง 24 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง

อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	นักศึกษาชาย (n=160)		นักศึกษาหญิง (n=162)	
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D
สาขามนุษยศาสตร์	2.575	1.062	2.675	1.068
สาขาศิลปะ	2.884	1.115	2.907	1.085
สาขาการช่างฝีมือ	2.952	1.144	2.975	1.108
สาขาคหกรรมศิลป์	2.704	1.110	2.718	1.030
สาขากีฬาและนันทนาการ	2.911	1.141	3.200	1.137
รวมทุกสาขา	2.809	1.123	2.889	1.100

จากตาราง 24 ปรากฏว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่าง
นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง

อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	นักศึกษาชาย (n=160)		นักศึกษาหญิง (n=162)		t
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
สาขามนุษยศาสตร์	2.575	1.062	2.675	1.068	-0.847
สาขาศิลปะ	2.884	1.115	2.907	1.085	-0.188
สาขาการช่างฝีมือ	2.952	1.144	2.975	1.108	-0.188
สาขาคหกรรมศิลป์	2.704	1.110	2.718	1.030	-0.199
สาขากีฬาและนันทนาการ	2.911	1.141	3.200	1.137	-2.294*
รวมทุกสาขา	2.809	1.123	2.889	1.100	-0.656

* = .05

จากตาราง 25 ได้ตั้งสมมติฐานข้อที่ 1 ไว้ว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน ผลปรากฏว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิเคราะห์อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน ดังตาราง 26 และ 27

ตาราง 26 แสดงคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ

อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (n=165)		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (n=157)	
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D
สาขามนุษยศาสตร์	2.675	1.055	2.567	1.075
สาขาศิลปะ	2.903	1.124	2.890	1.075
สาขาการช่างฝีมือ	3.031	1.188	2.892	1.053
สาขาศิลปกรรมศิลป์	2.787	1.097	2.631	1.036
สาขากีฬาและนันทนาการ	3.042	1.173	3.072	1.121
รวมทุกสาขา	2.886	1.135	2.807	1.087

จากตาราง 26 ปรากฏว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขายู่ในระดับ
ปานกลาง

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่าง
นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (n=165)		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (n=157)		t
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
สาขามนุษยศาสตร์	2.675	1.055	2.567	1.075	0.915
สาขาศิลปะ	2.903	1.124	2.890	1.075	0.106
สาขาการช่างฝีมือ	3.031	1.188	2.892	1.053	1.156
สาขาคหกรรมศิลป์	2.787	1.097	2.631	1.036	1.322
สาขากีฬาและนันทนาการ	3.042	1.173	3.072	1.121	-0.238
รวมทุกสาขา	2.886	1.135	2.807	1.087	0.647

จากตาราง 27 ได้ตั้งสมมุติฐานข้อที่ 2 ไว้ว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน
มีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน ผลปรากฏว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่างกันมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขาแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิเคราะห์อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามนักศึกษาที่พัก
ภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย ดังตาราง 28 และ 29

ตาราง 28 แสดงคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับอุปสรรคในการเข้าร่วม
กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขต
วิทยาลัย

อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	นักศึกษาที่พักภายในเขต วิทยาลัย (n = 157)		นักศึกษาที่พักนอกเขต วิทยาลัย (n = 165)	
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D
สาขามนุษยศาสตร์	2.618	1.054	2.632	1.078
สาขาศิลปะ	2.875	1.072	2.916	1.126
สาขาการช่างฝีมือ	2.974	1.072	3.101	0.697
สาขาศิลปกรรมศิลป์	2.707	1.024	2.715	1.113
สาขากีฬาและนันทนาการ	3.089	1.122	3.007	1.219
รวมทุกสาขา	2.848	1.081	2.387	1.074

จากตาราง 28 ปรากฏว่านักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขต
วิทยาลัยมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขายู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่าง
นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย

อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	นักศึกษาที่พักภายในเขต วิทยาลัย (n = 157)		นักศึกษาที่พักนอกเขต วิทยาลัย (n = 165)		t
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
สาขามนุษยศาสตร์	2.618	1.054	2.632	1.078	-0.119
สาขาศิลปะ	2.875	1.072	2.916	1.126	-0.336
สาขาการช่างฝีมือ	2.974	1.072	3.101	0.697	-1.270
สาขาหัตถกรรมศิลป์	2.707	1.024	2.715	1.113	-0.068
สาขากีฬาและนันทนาการ	3.089	1.122	3.007	1.219	0.650
รวมทุกสาขา	2.848	1.081	2.387	1.074	-0.203

จากตาราง 29 ได้ตั้งสมมุติฐานข้อที่ 3 ไว้ว่า นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษา
ที่พักนอกเขตวิทยาลัยมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน ผลปรากฏว่า
นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิเคราะห์สาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ

นักศึกษาที่ภายในเขตวิทยาลัยครูกับนักศึกษาที่นอกเขตวิทยาลัย ดังตาราง 30 - 33

ตาราง 30 แสดงการยอมรับและยอมรับสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

สาเหตุของอุปสรรค	นักศึกษาชาย (n = 160)												นักศึกษาหญิง (n = 162)											
	สาขามนุษยศาสตร์	สาขาศิลปะ	สาขาการช่างฝีมือ	สาขาคหกรรมศิลป์	สาขาศาสนาและวัฒนธรรม	สาขาศิลปะ	สาขาการช่างฝีมือ	สาขาคหกรรมศิลป์	สาขามนุษยศาสตร์	สาขาศิลปะ	สาขาการช่างฝีมือ	สาขาคหกรรมศิลป์	สาขาศาสนาและวัฒนธรรม	สาขาศิลปะ	สาขาการช่างฝีมือ	สาขาคหกรรมศิลป์	สาขามนุษยศาสตร์							
	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่							
เงิน	30.63	2	21.25	2	40.63	1	37.50	1	30.63	2	24.69	2	27.16	2	39.51	1	38.27	1	30.25	2				
เพื่อน	15.63	3	9.38	5	7.50	5	6.25	5	7.50	5	12.96	4	10.49	4	8.64	4	8.02	4	10.49	4				
เวลา	31.25	1	43.75	1	28.13	2	31.25	2	36.88	1	31.48	1	32.10	1	33.33	2	30.25	2	35.80	1				
บ้านไกล	12.50	4	11.25	3	11.88	3	9.38	4	11.25	3	21.60	3	19.14	3	6.17	5	12.35	3	12.35	3				
อาจารย์ที่ปรึกษา																								
กรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม																								
วัฒนธรรมในสาขาอื่น ๆ	8.75	5	13.13	4	10.00	4	12.50	3	11.25	3	7.41	5	8.02	5	10.49	3	8.02	4	8.64	5				
	1.25	6	1.25	6	1.88	6	3.13	6	2.50	6	1.85	6	3.09	6	1.85	6	3.09	6	2.47	6				

จากตาราง 30 ปรากฏว่าสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
ของนักศึกษาชาย

สาขามนุษยศาสตร์ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และเพื่อน ตามลำดับ

สาขาศิลปะ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาการช่างฝีมือ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาคหกรรมศิลป์ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมในสาขาตามลำดับ

สาขากีฬาและนันทนาการ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และบ้านไกล กับอาจารย์
ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขาตามลำดับ

สาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาหญิง

สาขามนุษยศาสตร์ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาศิลปะ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาการช่างฝีมือ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริม

ศิลปวัฒนธรรมในสาขา ตามลำดับ

สาขาคหกรรมศิลป์ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขากีฬาและนันทนาการ สามอันดับแรกคือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

โดยส่วนรวมแล้วสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของ

นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

สาขามนุษยศาสตร์ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาศิลปะ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาการช่างฝีมือ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาคหกรรมศิลป์ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลาและอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริม

ศิลปวัฒนธรรมในสาขาตามลำดับ

สาขากีฬาและนันทนาการ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

ตาราง 31 แสดงการร้อยละและอันดับสาขาเหตุผลของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษา
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สาเหตุ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (n = 165)										ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (n = 157)									
	สาขา มนุษยศาสตร์	สาขา ศิลปะ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา เกษตรกรรม	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ	สาขา การช่างฝีมือ
อุปสรรค	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่	ร้อยละอันดับที่
เงิน	24.24	2	24.24	2	33.94	1	30.91	1	26.67	2	35.05	1	24.20	2	37.53	1	38.22	1	23.56	2
เพื่อน	14.55	4	10.91	5	10.09	5	11.52	5	14.33	3	11.46	4	12.10	4	10.83	5	4.46	5	8.29	3
เวลา	20.30	1	32.73	1	24.64	2	27.27	2	33.33	1	31.85	2	36.94	1	32.48	2	37.53	2	44.59	1
บ้านไกล	21.21	3	14.55	4	12.12	4	13.72	4	12.52	4	14.01	3	14.65	3	7.53	4	7.19	4	7.54	5
อาจารย์																				
ปรึกษา																				
กรรมสง																				
เสริมศิลปะ																				
วัฒนธรรม																				
ในสาขา	7.88	5	15.15	3	15.94	3	13.74	3	10.70	5	7.01	5	10.19	5	7.54	3	8.28	3	8.27	4
อื่น ๆ	1.82	6	2.42	6	3.27	6	2.85	6	2.45	6	0.64	6	1.91	6	3.82	6	3.82	6	2.55	5

จากตาราง 31 ปรากฏว่าสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

สาขามนุษยศาสตร์ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาศิลปะ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมในสาขา ตามลำดับ

สาขาการช่างฝีมือ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมในสาขาตามลำดับ

สาขาคหกรรมศิลป์ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมในสาขา ตามลำดับ

สาขากีฬาและนันทนาการ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และเพื่อน ตามลำดับ

สาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ

สาขามนุษยศาสตร์ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาศิลปะ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาการช่างฝีมือ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขา ตามลำดับ

สาขาคหกรรมศิลป์ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขา ตามลำดับ

สาขากีฬาและนันทนาการ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และเพื่อน ตามลำดับ

โดยส่วนรวมสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สาขามนุษยศาสตร์ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาศิลปะ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมในสาขา ตามลำดับ

สาขาการช่างฝีมือ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขาตามลำดับ

สาขาคหกรรมศิลป์ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมในสาขา

สาขากีฬาและนันทนาการ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และเพื่อนตามลำดับ

ตาราง 32 แสดงการยอดและอันดับสาขา เหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาทั้งภายในและ
วิทยาลัย กับนักศึกษาที่นอกเขตวิทยาลัย

สาเหตุ ของ อุปสรรค	นักศึกษาทั้งภายในเขตวิทยาลัย (n = 157)										นักศึกษาที่นอกเขตวิทยาลัย (n = 165)									
	สาขา มนุษยศาสตร์ ร้อยละ อันดับที่	สาขา ศิลปะ ร้อยละ อันดับที่	สาขา การช่างฝีมือ ร้อยละ อันดับที่	สาขา คหกรรมศิลป์ ร้อยละ อันดับที่	สาขา ศึกษาศาสตร์ ร้อยละ อันดับที่	สาขา วิทยาศาสตร์ ร้อยละ อันดับที่	สาขา ศิลป ร้อยละ อันดับที่	สาขา การช่างฝีมือ ร้อยละ อันดับที่	สาขา คหกรรมศิลป์ ร้อยละ อันดับที่	สาขา ศึกษาศาสตร์ ร้อยละ อันดับที่	สาขา ศิลปะ ร้อยละ อันดับที่	สาขา การช่างฝีมือ ร้อยละ อันดับที่	สาขา คหกรรมศิลป์ ร้อยละ อันดับที่	สาขา ศึกษาศาสตร์ ร้อยละ อันดับที่	สาขา ศิลปะ ร้อยละ อันดับที่	สาขา การช่างฝีมือ ร้อยละ อันดับที่	สาขา คหกรรมศิลป์ ร้อยละ อันดับที่	สาขา ศึกษาศาสตร์ ร้อยละ อันดับที่	สาขา ศิลปะ ร้อยละ อันดับที่	สาขา การช่างฝีมือ ร้อยละ อันดับที่
เงิน	27.39	2	19.75	2	43.95	1	29.30	2	23.57	2	24.85	2	24.24	2	52.12	1	47.88	1	30.91	2
เพื่อน	13.38	3	11.83	3	9.55	4	8.28	3	11.19	3	6.67	4	7.88	4	5.06	5	5.45	5	9.09	4
เวลา	40.76	1	47.77	1	26.11	2	45.22	1	48.40	1	42.42	1	43.64	1	23.03	2	28.48	2	33.94	1
บ้านไกล	8.92	4	7.01	5	6.73	5	5.73	5	8.64	4	21.21	3	12.12	3	9.70	3	9.09	3	9.05	4
อาจารย์ ปรึกษา กรรมสง- เสริมศิลป์ วัฒนธรรม	5.73	5	10.19	4	11.46	3	7.64	4	5.73	5	3.03	5	7.88	4	7.06	4	7.27	4	14.52	3
ในสาขา อื่น ๆ	3.82	6	3.46	6	2.55	6	3.82	6	2.46	6	1.82	6	4.24	6	3.03	6	1.82	6	2.45	6

จากตาราง 32 ปรากฏว่าสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
ของนักศึกษาที่พักภายในมหาวิทยาลัย

สาขามนุษยศาสตร์ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และเพื่อน ตามลำดับ

สาขาศิลปะ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และเพื่อนตามลำดับ

สาขาการช่างฝีมือ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมในสาขา ตามลำดับ

สาขาคหกรรมศิลป์ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และเพื่อน ตามลำดับ

สาขากีฬาและนันทนาการ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และเพื่อนตามลำดับ

สาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาที่พักนอกเขต
วิทยาลัย

สาขามนุษยศาสตร์ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาศิลปะ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาการช่างฝีมือ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาคหกรรมศิลป์ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขากีฬาและนันทนาการ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขา ตามลำดับ

โดยส่วนรวมสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา
ที่พักภายในมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย

สาขามนุษยศาสตร์ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาศิลปะ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขาการช่างฝีมือ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมในสาขาตามลำดับ

สาขาคหกรรมศิลป์ สามอันดับแรก คือ เงิน เวลา และบ้านไกล ตามลำดับ

สาขากีฬาและนันทนาการ สามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และเพื่อน ตามลำดับ

ตาราง 33 แสดงการร้อยละ และอันดับสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

สาเหตุของอุปสรรค	ร้อยละ	อันดับที่
เงิน	27.45	2
เพื่อน	14.53	3
เวลา	29.01	1
บ้านไกล	14.10	4
อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขา	11.81	5
อื่นๆ (เช่น สุขภาพไม่แข็งแรง ฯลฯ)	3.10	6

จากตาราง 33 ปรากฏว่าสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
ของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาลัยครูภาคตะวันตกสามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และเพื่อน ตามลำดับ

วิเคราะห์คำถามปลายเปิด

ในด้านความคิดเห็นทั่วไปของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจากการเก็บข้อมูลด้วยคำถามปลายเปิด ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 65.53 ของแบบสอบถามที่ได้กลับมาทั้งหมดจำนวน 322 ฉบับ วิเคราะห์โดยการนำมาหาความถี่ของผู้ตอบแต่ละข้อ และคำนวณหาอัตราร้อยละ ซึ่งสรุปผลเป็นสาระได้ดังนี้

คำถามที่ 1 การจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านส่วนตัวและสังคมควรจัดในรูปแบบใด ได้มีข้อเสนอแนะให้จัดในลักษณะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรม	ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม
จัดในรูปแบบนิทรรศการ	54.22
จัดในรูปแบบชุมนุมหรือชมรมหรือกลุ่มผู้สนใจ	53.48
เชิญวิทยากรมาบรรยายประกอบการสาธิต	27.11
สาธิต	12.37
สัมมนาการ	12.37
วิทยาลัยแต่ละแห่งเป็นเจ้าภาพปีละ 1 ครั้ง	11.90
ตั้งเป็นสโมสร	1.89
ทัศนศึกษา	1.89
ตีตประกาศหรือคำขวัญเชิญชวน	1.42
จัดประกวด	1.42
ตั้งเป็นศูนย์ส่งเสริม	1.42
จัดสัปดาห์นำเสนอส่งเสริม	0.95
นันทนาการ	0.95
ฝึกอบรม	0.47
ให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม	0.47
ตั้งหอพิพิธภัณฑ	0.47
มีป้ายประกาศตีตประกาศเกี่ยวกับผลงาน	
ทางคานกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	0.47

คำถามที่ 2 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่จัดอยู่ในวิทยาลัยครูของท่านขณะนี้เป็นอย่างไร และควรจะมีเพิ่มเติมอะไรบ้าง

นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกว่า มีการจัดน้อยมาก ถึงร้อยละ 50.46 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนผู้ที่ตอบว่ามีการจัดค่อนข้างดี มีร้อยละ 0.95 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

นอกจากนี้ นักศึกษาได้เสนอแนะให้เพิ่มเติมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมให้มากขึ้นดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขอเสนอแนะให้เพิ่มเติมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัยครูมีดังต่อไปนี้

ขอเสนอแนะเพิ่มเติม	ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม
ให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์	57.11
เพิ่มกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ การช่างฝีมือ	
กิจกรรมศิลป์ โดยเฉพาะมารยาทไทย การกราบพระ การแต่งกาย	50.43
พานักศึกษาทัศนศึกษาโบราณสถาน โบราณวัตถุภายในจังหวัด	21.89
เพิ่มเติมศิลปพื้นบ้าน	21.89
จัดสถานที่แสดงกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมโดยเฉพาะ	21.42
ปรับปรุงเวลา	18.42
เพิ่มเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	18.42
ส่งเสริมการชกมวยไทย คนตรีไทย	10.95
เชิญวิทยากรภายนอกบรรยายสาธิตให้ความรู้	10.95
ไม่ต้องตรวจสอบรายชื่อผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรม	0.47
นำวัสดุในท้องถิ่นมาใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อการประหยัด	0.47
ต้องการอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความสามารถในแต่ละสาขา	0.47

คำถามที่ 3 จะมีวิธีจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอย่างไรจึงจะทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ รักหวงแหนและสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมทุกครั้งโดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย

ได้มีข้อเสนอแนะให้จัดดังต่อไปนี้

ขอ เสนอแนะ	ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม
ให้นักศึกษามีส่วนปฏิบัติทุกๆ คนจะได้เกิดความสนุกสนาน	36.59
ให้มีการประกวดแข่งขันผลงานของแต่ละชุมนุมหรือกลุ่ม	28.57
เชิญวิทยากรมาบรรยาย สาธิตประกอบ	25.48
ฉายภาพยนตร์ สไลด์ การแสดงประกอบ	24.11
พานักศึกษาไปทัศนศึกษา	21.89
ไม่ควรมีระเบียบเข้มงวดในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	11.89
มีป้ายประกาศติดผลงานดีเด่นหลังประกวดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	11.89
ให้นักศึกษาแต่ละห้องถิ่นแสดงกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	
เป็นการเผยแพร่แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน	10.95
จัดในรูปแบบนันทนาการ การแข่งขัน การละเล่นประกอบ	10.47
ให้มีทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ	10.47
ให้นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเองโดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา	9.47
ให้นักศึกษาสมัครใจเข้าร่วมโดยไม่มีการบังคับ	9.47
เชิญชวนนักศึกษาเข้าเป็นสมาชิกในแต่ละชมรม	9.47

คำถามที่ 4 การจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสถานบันการศึกษาจะเป็นพื้นฐานหนึ่งที่ทำให้ชาติไทยคงความเป็นไทยตลอดไป ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

นักศึกษาร้อยละ 70.95 มีความคิดเห็นที่ดี และเห็นด้วยว่าควรจะสนับสนุนให้มีกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัยครู เพราะนักศึกษาครูจะต้องไปเป็นผู้นำในชุมชนต่อไป

สรุปผล อภิปรายผลและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่สำคัญคือ

1. เพื่อศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา ได้แก่ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาศิลปะ สาขากฎหมาย สาขาศิลปะ สาขากฎหมาย สาขากฎหมาย สาขากฎหมาย
2. เพื่อศึกษาอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขาดังกล่าว
3. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาตามตัวแปรต่างๆ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่พักภายในมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกมหาวิทยาลัย
4. เพื่อเปรียบเทียบอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาตามตัวแปรต่างๆ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่พักภายในมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกมหาวิทยาลัย
5. เพื่อศึกษาสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาแต่ละสาขา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงใต้ ปีที่สอง กับ ระดับ ค.บ.ปีที่สอง ในภาคเรียนที่หนึ่งปีการศึกษา 2526 จำนวนทั้งสิ้น 364 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และเก็บแบบสอบถามคืนได้ 322 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.46 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ช่วง เกี่ยวกับความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จัดลำดับสาเหตุของอุปสรรคที่ทำให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไม่ได้ และคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลกระทำในลักษณะดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ความต้องการ และอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อในแต่ละสาขา

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย โดยใช้สถิติ t -test เปรียบเทียบตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษามีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่างกัน

3. วิเคราะห์สาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในแต่ละสาขา โดยการแจกแจงความถี่แล้วหาการร้อยละ และจัดอันดับ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการวิจัยด้านความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา พบว่า นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เรียงลำดับได้ดังนี้คือ นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ มากกว่าสาขาอื่น ๆ รองลงมาคือสาขาศิลปะการแสดง สาขากฎหมาย และสาขาศิลปะตามลำดับสาขาที่ต้องการ เข้าร่วมเป็นอันดับสุดท้ายคือ สาขากีฬาและนันทนาการ

ผลการวิจัยด้านอุปสรรค นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนืออุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการมากกว่าสาขาอื่น ๆ รองลงมาคือสาขากฎหมาย สาขาศิลปะ และสาขาศิลปะการแสดง ตามลำดับ สาขาที่มีอุปสรรคเป็นอันดับสุดท้ายคือ สาขามนุษยศาสตร์ รายละเอียดของความต้อการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขา มีดังนี้

1. สาขามนุษยศาสตร์ ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการเข้าร่วมอยู่ในระดับมาก และพบว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนืออุปสรรคในการเข้าร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย พบว่านักศึกษาชายมีความต้องการเข้าร่วมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมากมากกว่านักศึกษาหญิง ซึ่งมีความต้องการเข้าร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอุปสรรคในการเข้าร่วมนี้ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีอุปสรรคในการเข้าร่วมสาขามนุษยศาสตร์น้อยกว่าสาขาอื่นๆ ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปรากฏว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความต้องการเข้าร่วมสาขามนุษยศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คือ มีความต้องการเข้าร่วมอยู่ในระดับมากทั้งคู่ และมีอุปสรรคในการเข้าร่วมสาขามนุษยศาสตร์น้อยกว่าสาขาอื่นๆ ทั้งคู่เช่นกัน ส่วนนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยมีความต้องการเข้าร่วมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมากมากกว่านักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย ซึ่งมีความต้องการเข้าร่วมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่านักศึกษาที่พักภายในเขต

วิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยมีอุปสรรคในการเข้าร่วมสาขามนุษยศาสตร์น้อยกว่าสาขาอื่น ๆ

2. สาขาศิลปะ ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ ตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยแล้ว พบว่านักศึกษาทั้งสามกลุ่มตัวแปรมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. สาขาการช่างฝีมือ ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการเข้าร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาชายมีความต้องการเข้าร่วมเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนอุปสรรคในการเข้าร่วมไม่แตกต่างกัน ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย พบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มตัวแปรมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมสาขาการช่างฝีมือแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยมีอุปสรรคในการเข้าร่วมสาขาการช่างฝีมือเป็นอันดับแรก

4. สาขาศิลปะการแสดง ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะการแสดงตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย พบว่านักศึกษาทั้งสามกลุ่มตัวแปรมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะการแสดงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. สาขากีฬาและนันทนาการ ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬานันทนาการตัวแปร เพศ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมสาขากีฬาและนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทางด้านอุปสรรคนักศึกษาชายและนักศึกษามีอุปสรรคในการเข้าร่วมสาขากีฬาและนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยพบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มตัวแปรมีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ นักศึกษาทั้งสองกลุ่มตัวแปร และ นักศึกษานักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการเป็นอันดับสุดท้าย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึงสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขาของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก พบว่าสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาสามอันดับแรก คือ เวลา เงิน และเพื่อนตามลำดับ

นอกจากนี้ได้ศึกษาถึงสาเหตุของอุปสรรคของนักศึกษาตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย พบว่าสาเหตุของอุปสรรคของแต่ละกลุ่มตัวแปร มีดังนี้คือ

1. สาเหตุของอุปสรรคของนักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษามีสามอันดับแรกคือ เวลา เงิน และบ้านไกล ตามลำดับ

2. สาเหตุของอุปสรรคของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันสามอันดับแรกคือ เวลา เงิน และอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขา โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำพบว่า สาเหตุของอุปสรรคอันดับสามมีสองสาเหตุ คือ อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขาและบ้านไกล

3. สาเหตุของอุปสรรคของนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยสองอันดับแรก คือ เวลา เงิน ส่วนสาเหตุอันดับสามของนักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยคือ เพื่อน และนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยคือ บ้านไกล

การวิจัยครั้งนี้มีแบบสอบถามที่เป็นคำถามปลายเปิดจำนวนสี่ข้อ เพื่อให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น ผลสรุปของความคิดเห็นรวบรวมนี้ได้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมให้เกิดประโยชน์แก่นักศึกษาทั้งในด้านส่วนตัวและสังคม นักศึกษาให้ข้อเสนอแนะว่าควรจัดในรูปแบบนันทนาการ ชุมนุม หรือชมรม หรือกลุ่มผู้สนใจ และเชิญวิทยากรบรรยายประกอบการสาธิต การจัดเป็นชมรมหรือชมรมควรให้นักศึกษาหมุนเวียนเปลี่ยนชุมนุมได้เพื่อประโยชน์ในการที่จะได้รับความรู้หลายๆ ด้าน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ชุมนุมหรือชมรมที่ขาดอาจารย์ที่มีความสามารถในกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมควานำให้เชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยายประกอบการสาธิตและเปิดการอบรมแก่นักศึกษาโดยวางแผนงานให้ประสานสัมพันธ์กันทุกฝ่าย

2. กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่จัดอยู่ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นอย่างไร และควรเพิ่มเติมอะไรบ้าง นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมยังมีน้อยมาก ไม่ดึงดูดความสนใจ ขาดการประชาสัมพันธ์ เท่าที่จัดอยู่ขณะนี้มีแต่สาขา

มนุษยศาสตร์กับสาขากีฬาและนันทนาการ สาขากีฬาและนันทนาการ เน้นเฉพาะกีฬาฟุตบอล สำหรับสาขาศิลปะ สาขากาชางฝีมือ และสาขาศิลปกรรมศิลป์ นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมแต่ยังไม่มี การส่งเสริมใดๆ ทั้งสิ้น นักศึกษาเสนอให้เพิ่มทั้งสามสาขา และในแต่ละสาขายังมีข้อ เสนอเพิ่มเติมอีก คือ สาขามนุษยศาสตร์ให้เพิ่มการฝึกมารยาทไทย และให้เลือกกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเลี้ยงดูสาขาศิลปะเพิ่มดนตรีไทย การแสดงพื้นบ้าน สาขากาชางฝีมือเพิ่มการประดิษฐ์เน้นการใช้วัสดุท้องถิ่นให้มากเพื่อการประหยัด การฝึกถักและการช่างฝีมือท้องถิ่น สาขาศิลปกรรมศิลป์เน้นการเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำการแต่งกาย สาขากีฬาและนันทนาการเน้นการเข้าร่วมกิจกรรมชมมวยไทย และทัศนศึกษาโบราณสถาน โบราณวัตถุในจังหวัดของนักศึกษา นอกจากนี้นักศึกษาได้เสนอแนะว่ากิจกรรมที่เป็นภาคปฏิบัติควรให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติทุกคนเพราะบางกิจกรรมนำไปใช้ได้ เช่น การฝึกมารยาทไทยจะฝึกเฉพาะผู้ที่อาจารย์เลือกไปเท่านั้น นักศึกษาส่วนใหญ่ที่มีความต้องการไม่มีโอกาสเข้าร่วม กิจกรรมใดมีนักศึกษาเข้าร่วมมากให้ปรับปรุงเวลาโดยให้พวกนักศึกษาเดินเรียนได้ฝึกปฏิบัติก่อนพวกที่พักภายในเขตวิทยาลัย และพวกที่พักใกล้เคียงวิทยาลัย

3. วิธีจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจรักหวงแหน และสนใจในการเข้าร่วมทุกครั้งโดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย นักศึกษาเสนอให้ทุกคนมีส่วนร่วมและฝึก

ภาคปฏิบัติโดยทั่วถึงกัน มิใช่กระทำเฉพาะบางกลุ่ม มีการประกวดผลงาน ดัดแปลงประกาศผลงานดีเด่น ประกาศเกียรติคุณผู้ทำความดีในด้านต่างๆ ไม่มีการตรวจสอบรายชื่อ จักอบรมโดยเชิญวิทยากรภายนอกบรรยายให้ความรู้ ฉายภาพยนตร์ สไลด์ การแสดงพื้นบ้าน และการละเล่นภายในท้องถิ่นที่น่าสนใจ กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจ ในขณะนี้นักศึกษามาศึกษาในวิทยาลัยครูหลายภาคควรรวให้นักศึกษาแต่ละภาคนำศิลปวัฒนธรรมภายในท้องถิ่นมาเผยแพร่ เป็นการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

4. การจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสถาบันการศึกษาจะเป็นพื้นฐานหนึ่งที่ทำให้ชาติไทยดำรงความเป็นไทยตลอดไป นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี ควรสนับสนุนมาก เพราะนอกจากจะช่วยอนุรักษ์และส่งเสริมเอกลักษณ์ไทยแล้ว วัฒนธรรมยังเป็นศูนย์รวมด้านจิตใจและความรู้สึกเป็นเจ้าของทำให้เกิดความหวงแหน ความภาคภูมิใจที่ไทยมีของที่ไม่เหมือนกับชาติใดๆ และเป็นการปลูกฝังนักศึกษาให้เป็นผู้มีศีลธรรม เมื่อมีศีลธรรมเกิดขึ้นในจิตใจแล้วย่อมจะทำให้ชาติรุ่งเรือง นอกจากนี้ยังเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบข้อเท็จจริงที่ควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมากกว่าสาขาอื่นๆ และมีอุปสรรคในการเข้าร่วมน้อย จากผลการวิจัยตามกลุ่มตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย พบว่าทุกกลุ่มตัวแปรมีความต้องการเข้าร่วมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก เมื่อวิเคราะห์ถึงความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเป็นรายข้อปรากฏว่านักศึกษาทุกกลุ่มตัวแปรมีความต้องการเข้าร่วมอยู่ในระดับค่อนข้างมากขึ้นไปทุกข้อ และจากคำถามปลายเปิด นักศึกษาได้เสนอให้เพิ่มการฝึกมารยาทไทย ทั้งนี้เป็นเพราะว่ากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์เป็นกิจกรรมทางด้านประเพณีและเทศกาลต่างๆ ทางศาสนา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้ปฏิบัติร่วมกันทุกคน ทำให้ทุกคนสนุกสนาน เกิดความสุขทั้งจิตใจและร่างกายเพราะได้พบปะสังสรรค์แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ซึ่งกันและกัน สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นการสนับสนุนฟื้นฟูประเพณี ศาสนา อันเป็น
สัญลักษณ์ของประเทศไทยตามแนวนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติที่จะมุ่งดำรงความเป็นเอกลักษณ์ของ
ชาติ นักศึกษาได้ตระหนักถึงความเป็นไทยของตนจึงทำให้นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์มาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องบทบาทและผลการ
ปฏิบัติงานของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมในการเผยแพร่ ฟื้นฟูพัฒนาความคิด จิตใจและ
ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นต่อประชาชนในชนบทที่ได้วิจัยเมื่อปี พ.ศ. 2525 พบว่ากิจกรรมที่เป็น
ประโยชน์แก่ประชาชนหรือสมาชิกอันดับแรกคือ กิจกรรมค่านิยมมนุษยศาสตร์ได้แก่ประเพณีและเทศกาล
ต่างๆ การศาสนา คิดร้อยละ 41.09 (บำรุง สุขพรรณ 2525 : 57)

2. กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาทุก
กลุ่มตัวแปรมีความต้องการเข้าร่วมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางน้อย และต้องการเข้าร่วม
เป็นอันดับสุดท้าย นอกจากนี้สาขากีฬาและนันทนาการ เป็นสาขาที่นักศึกษามีอุปสรรคในการเข้าร่วม
มากกว่าสาขาอื่นๆ เมื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลป-
วัฒนธรรมของทุกกลุ่มตัวแปรได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัย
กับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัย พบว่า เวลาเป็นสาเหตุสำคัญอันดับแรกที่เป็นอุปสรรคในการ
เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมมากจึงไม่
มีเวลาที่จะปฏิบัติกิจกรรมอื่นๆ และนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยแสดงความคิดเห็นถึงสาเหตุของ
อุปสรรคที่ทำให้มีความต้องการเข้าร่วมน้อยอีกสาเหตุหนึ่ง คือ ขาดอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริม-
ศิลปวัฒนธรรมในสาขานี้ จากคำถามปลายเปิด นักศึกษาให้เหตุผลว่าเป็นเพราะอุปกรณ์การ
ฝึกซ้อมไม่เพียงพอ นอกจากนี้ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงใต้ทุกปี การแข่งขันแต่ละครั้งต้องคัดเลือก
คนที่มีความสามารถมาลงแข่งขัน ทำให้คนที่ฝีมือปานกลางและมีความสามารถน้อยไม่มีโอกาส
จึงเกิดความท้อถอย อันเป็นเหตุให้นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมสาขากีฬาและนันทนาการ เป็น
อันดับสุดท้าย ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวง
ศึกษาธิการ เฉพาะปีการศึกษา 2508 พบว่ากิจกรรมที่นักศึกษาครูทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
ต้องการเข้าร่วมมากที่สุดคือ กิจกรรมค่านิยมกีฬานันทนาการ (หน่วยศึกษานิเทศก์ 2508 :

3. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขาระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่านักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการ และสาขากาชางฝีมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระดับ .05 ตามลำดับ โดยนักศึกษาชายมีความต้องการเข้าร่วมสาขากีฬาและนันทนาการมาก นักศึกษาหญิงมีความต้องการเข้าร่วมน้อยที่สุด สำหรับสาขากาชางฝีมือนักศึกษาหญิงมีความต้องการเข้าร่วมมาก นักศึกษาชายมีความต้องการเข้าร่วมน้อย แสดงว่านอกจากเพศ จะเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการแตกต่างกันแล้ว ชนิดของกิจกรรมยังเป็นอีกสาเหตุหนึ่ง เพราะกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขากาชางฝีมือ เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้วพบว่าเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ฝีมือในการประดิษฐ์ ซึ่งต้องใช้เวลา ใช้ความประณีต และความสวยงามเป็นพิเศษ และนักศึกษาหญิงมีความต้องการเข้าร่วมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ นักศึกษาหญิงสามารถนำความรู้เหล่านี้ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และนำไปถ่ายทอดต่อไปได้อีก สำหรับนักศึกษาชายนอกจากจะเป็นไปโดยธรรมชาติแล้ว ยังพบว่าการเงิน เป็นสาเหตุของอุปสรรคอันดับแรกที่ทำให้นักศึกษาชายมีความต้องการเข้าร่วมสาขากาชางฝีมือมากที่สุด ซึ่งทำให้เกิดความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของทั้งสองสาขาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมนักศึกษา วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เพศ ทำให้เกิดความแตกต่างต่อความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (จารุบุตร ฟาร์มขาว 2525 : 114) นอกจากนี้ยังพบว่ากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมบางสาขาเช่น สาขาศิลปะ และสาขาคหกรรมศิลป์ นักศึกษามีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมรายข้อยังไม่เป็นที่สนใจของนักศึกษา ควรที่จะได้มีการปรับปรุงใหม่เพื่อให้เกิดความต้องการเข้าร่วมอยู่ในระดับมากต่อไป

4. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะและสาขาคหกรรมศิลป์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าบางกิจกรรมในสาขาศิลปะ และสาขาคหกรรมศิลป์ นักศึกษาเข้าร่วมปฏิบัติเป็นบางกลุ่มเท่านั้น ส่วนที่

เหลือจะหาหน้าที่รับฟังเพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติและนำไปถ่ายทอดให้บุคคลอื่นรับรู้อีกไป นอกจากนี้กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมทั้งสองสาขานี้เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ดังนั้นตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาที่พักภายในมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกมหาวิทยาลัย จึงทำให้นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลาง พบว่า ชาย และเพศของนักศึกษามีได้ทำให้ความคิดเห็นของนักศึกษาแตกต่างกัน (ประคัม นิลหงา 2522 : 121-122) และผลการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตทั้งสองเพศมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เป็นอันดับที่ใกล้เคียงกัน เมื่อแยกตามตัวแปรแล้วมีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ธีระ นีวุฒิกุล 2521 : 43-46) นอกจากนี้ผลการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตที่อยู่ประจำหอพักของวิทยาลัยวิชาการศึกษาในส่วนภูมิภาคปีการศึกษา 2516 พบว่านิสิตชายและนิสิตหญิงประสบปัญหาและความต้องการด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน กิจกรรมสันทนาการ และด้านความร่วมมือของนิสิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันประสบปัญหาและความต้องการด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ปกครองหอพัก คณงานภาควิชา ความสัมพันธ์กับเพื่อน กิจกรรม และสันทนาการ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ประเทือง เกาจิ 2517 : 93-104) ผลงานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก พบว่าปัญหอันดับที่หนึ่ง คือ ปัญหานักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ผู้วิจัยให้เหตุผลว่าอาจเป็นเพราะกิจกรรมที่จัดไม่น่าสนใจ หรือไม่ได้อยู่ในความสนใจของผู้ที่จะเข้าร่วมกิจกรรม โดยเฉพาะนักศึกษามักจะสนใจในกิจกรรมเฉพาะอย่างเท่านั้น ส่วนปัญหาอื่นๆ ก็คือ สภาพของการเดินทางเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาประเภทไป-กลับ การอยู่รวมกิจกรรมจึงอาจไม่สะดวก (ชูชีพ พุทธิประเสริฐ 2524 : 176-185)

5. การศึกษาสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ สาขาศิลปะ และสาขากีฬาและนันทนาการ พบว่าสาเหตุของอุปสรรคที่ทุกกลุ่มตัวแปรมีอุปสรรคเป็นอันดับแรกคือ เวลา เมื่อวิเคราะห์ เป็นสาขาคือ สาขามนุษยศาสตร์ ซึ่งเป็นกิจกรรมทางดานประเพณี และเทศกาลทางศาสนา นักศึกษาต้องใช้เวลาในการเตรียมงานไวล่วงหน้าเกี่ยวกับการติดประติมากรรมลอยตัวแบบแต่งเทียนพรรษา กระถาง ฟานดอกไม้ต่างๆ ให้สวยงามแปลกตาว่าของผู้อื่นเพื่อนำไปประกวดกัน สาขาศิลปะและสาขากีฬาและนันทนาการ กิจกรรมในสองสาขานี้เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาฝึกฝนหลังจากที่ได้รับความรู้ไปแล้ว เป็นการเพิ่มความชำนาญและส่งเสริมทักษะของตนเองให้มีความสามารถยิ่งขึ้น

สำหรับสาขาการช่างฝีมือและสาขาคหกรรมศิลป์ สาเหตุของอุปสรรคที่ทุกกลุ่มตัวแปรมีอุปสรรคเป็นอันดับแรก คือ เงิน เมื่อวิเคราะห์เป็นสาขาคือ สาขาการช่างฝีมือ อันเป็นกิจกรรมทางด้านการประติมากรรม ซึ่งต้องใช้ฝีมือฝึกประสบการณ์มาก จึงจะเกิดความชำนาญ เงินจึงเป็นสาเหตุที่สำคัญ จากคำถามปลายเปิดนักศึกษาเสนอให้วัสดุในท้องถิ่นแทนจะทำให้ประหยัด นอกจากนี้ยังเสนอว่าการเข้าร่วมกิจกรรมไม่ควรทำให้นักศึกษาเดือดร้อน และควรทำแบบสอบถามถามความต้องการก่อนจัดกิจกรรม

ผลการวิจัยในครั้งนี้ นักศึกษากล่าวว่า กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะสาขาการช่างฝีมือ และสาขาคหกรรมศิลป์ ยังมีได้จัดส่งเสริมให้มากขึ้นในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก นักศึกษาเสนอให้จัดเพิ่มเติมทั้งสามสาขาในวิทยาลัยครูถึงร้อยละ 80.95 ทั้งยังสนับสนุนให้เพิ่มกิจกรรมในสาขาศิลปะ สาขาการช่างฝีมือ และสาขาคหกรรมศิลป์ เพราะกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขานี้ นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งในค่านส่วนตัวและสังคมได้ ซึ่งจากผลการวิจัยหลายเรื่องพบว่านักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความต้องการให้ทางสถาบันเน้นหนักเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม เช่น ผลงานวิจัยการจัดกิจกรรมนิสิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่สี่ จำนวน 323 คน พบว่ากิจกรรมที่นิสิตชอบเข้าร่วมมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมทางวิชาการ สันทนาการ พัฒนาชุมชน และวัฒนธรรม (อนันต์ ภูมิวรรณ 2517 : 108) และผลงานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมควร เน้นหนักทางด้านพัฒนาสังคมเป็นอันดับหนึ่งรองลงมา ควรเน้นหนักทางด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี (สามารถ คงสะอาด 2523 : 154-155) สำหรับผลการวิจัยเรื่องการบริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้เกี่ยวกับการ

จัดกิจกรรม พบว่ากิจกรรมนักศึกษาที่วิทยาลัยครูจัดขึ้นมีการจัดกิจกรรมด้านศาสนาและประเพณี
น้อยมาก กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลตรงกันว่าประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาที่มีต่อวิทยาลัยนั้นมีมาก
(จรัส โพธิ์ศรี 2518 : 339-340) ผลการวิจัยเรื่องการสำรวจทัศนคติของนิสิตต่อกิจกรรม
ของมหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยสวาย เนื่องจากมีปัญหาวานิสิตไม่ค่อยสนใจกิจกรรมต่าง ๆ
และไม่ค่อยมีความรับผิดชอบในกิจกรรมที่ตนมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า การมีความรู้และมีความ
สนใจในกิจกรรมจะมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมนั้น และมีผลไปถึงการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม
นั้นๆ ควีย คาลิช และ เบิร์ตส์ (Kalish and Berts. 1960 : 249) นอกจากนี้ผลงาน
วิจัยเรื่องการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน พบว่ายังอยู่ในระดับ
ปานกลาง ภาระกิจด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมจะดำเนินไปได้ก็จะต้องอาศัยความร่วมมือ
มือร่วมใจของนักศึกษาส่วนใหญ่ (ประไพพรรณ โพธิ์กระจ่าง 2521 : 68)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

เมื่อผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และหาค่าความ
เชื่อมั่นของแบบสอบถามแล้ว ได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นนำแบบสอบถาม
ไปแจกยังกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ ได้แก่วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง และ
วิทยาลัยครูกาญจนบุรี ทั้ง 3 วิทยาลัยนี้ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ในวันเดียวกัน วิทยาลัย
นครปฐมเป็นวิทยาลัยแรกที่ส่งแบบสอบถามคืนภายใน 21 วัน วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง 26 วัน
และวิทยาลัยครูกาญจนบุรีเป็นลำดับสุดท้ายใช้เวลาถึง 41 วัน ส่วนวิทยาลัยครูเพชรบุรีผู้วิจัยแจก
แบบสอบถามด้วยตนเองและให้ตัวแทนนักศึกษาเก็บแบบสอบถามใช้เวลา 15 วัน ปัญหาแรกที่พบ
ในการแจกแบบสอบถามทั้งสี่วิทยาลัย มีลักษณะเหมือนกันคือ ผู้แจกแบบสอบถามมิได้สอนตรงกับ
กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนด จึงจำเป็นที่จะต้องผ่านบุคคลอื่นอีกประมาณสองถึงสามคน การเก็บ
แบบสอบถามคืนจึงใช้เวลาเกินหนึ่งเดือน ซึ่งเกินกำหนดที่ผู้วิจัยตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะใช้เวลาใน
การเก็บรวบรวมข้อมูลคืนภายในหนึ่งเดือน ปัญหาที่สองเนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดนักศึกษาที่เป็น
กลุ่มตัวอย่างในระดับ ป.กศ.สูง ปีที่สอง กับระดับ ค.บ.ปีที่สอง ปรากฏว่านักศึกษาในระดับนี้

ส่วนใหญ่จะพักนอกเขตวิทยาลัย โดยนักศึกษาเหล่านี้ให้เหตุผลว่ามีความปลอดภัยในด้านทรัพย์สินมาก ประการที่สามการเปิดวิชาเอกในระดับ ค.บ.ปีที่สองยังเปิดเรียนไม่ครบทุกวิชาเอก จึงพบว่าบางวิชาเอกที่เปิดมีนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงต่างกันมาก คือมีนักศึกษาชายหรือนักศึกษาหญิงเพียงหนึ่งในสามของนักศึกษาทั้งหมด และส่วนมากการเปิดวิชาเอกก็จะมีเพียงวิชาเอกละหนึ่งห้องเรียน ประการที่สี่นักศึกษาทั้งสองระดับต้องออกฝึกสอนในแต่ละภาคเรียน จึงทำให้เกิดปัญหาในการเก็บรวบรวมข้อมูลไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ ฉะนั้นเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทั่วไปสำหรับการทำวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยควร เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
2. ก่อนแจกแบบสอบถามผู้รับแบบสอบถามควรได้รับคำชี้แจงจากผู้วิจัยก่อน
3. ควรศึกษาเรื่องนี้ในกลุ่มวิทยาลัยอื่นๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลสรุปถึงสาเหตุของอุปสรรคได้ชัดเจนถูกต้องยิ่งขึ้น และเพื่อ เป็นแบบอย่างกันต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้พบว่า เวลา เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษามีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรศึกษาถึงความต้องการทางด้านเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมว่านักศึกษาต้องการเข้าร่วมในวัน และเวลาที่ลักษณะอย่างไร
2. นักศึกษาชายและนักศึกษามีความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกันสองสาขา คือนักศึกษาชายมีความต้องการ เข้าร่วมสาขากีฬาและนันทนาการมากกว่า นักศึกษาหญิง และนักศึกษามีความต้องการ เข้าร่วมสาขาการช่างฝีมือมากกว่านักศึกษาชาย ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควร ได้ศึกษาถึงสาเหตุของความ ต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมทั้งสองสาขานี้ให้ละเอียดยิ่งขึ้น โดยเฉพาะด้านอิทธิพลที่ทำให้เกิดสาเหตุ และความสอดคล้องกับสภาพชีวิตประจำวันของนักศึกษา
3. นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมาก ส่วนสาขาอื่นๆ มีความต้องการ เข้าร่วมอยู่ในระดับปานกลาง และจากการศึกษาถึงสาเหตุของอุปสรรคในการ เข้าร่วมพบว่านักศึกษามีอุปสรรคในการ

เข้าร่วมอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ในขณะที่กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย และเป็นนโยบายการศึกษาของชาติ ซึ่งน่าที่จะได้รับความสนใจและความต้องการจากนักศึกษาได้เป็นอย่างดี ฉะนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไปจึงควรที่จะได้ศึกษาถึงอิทธิพลที่มีผลต่อความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การฝึกหัดครู, กรม 29 กันยายน 2524 ยี่สิบเจ็ดปีการสถาปนากรมการฝึกหัดครู

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม 2524, 131 หน้า

_____ ลัทธิปีใหม่ 2525 ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม 2525, 23 หน้า

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน เอกสารการประชุมแนวนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ
ณ เขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี 13 - 15 กรกฎาคม 2521, หน้า 41 - 43 โรงพิมพ์
กรมการศาสนา 2521

_____ แนวนโยบายวัฒนธรรม โรงพิมพ์กรมการศาสนา ม.ป.ป., 25 หน้า

_____ ความหมายของวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ 2525, 25 หน้า

คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. การศึกษากับการถ่ายทอดวัฒนธรรม โรงพิมพ์กรมการศาสนา
2521, 50 หน้า

จรัส โพธิ์ศรี การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคใต้ วิทยานิพนธ์ ค.ม.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 353 หน้า อัดสำเนา

จารุบุตร พารมชาว การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรินิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 129 หน้า อัดสำเนา

จินตนา ญินพันธ์ "องค์กรในการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา" ใน นิสิตนักศึกษา : หลักการแนวปฏิบัติ
และปัญหา หน้า 119 - 142 ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525

ชูชีพ พุทประเสริฐ ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครู
ภาคตะวันตก วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 233 หน้า อัดสำเนา

ทองเรือน อมรชกุล การบริหารกิจการนิสิต : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ โรงพิมพ์จางเจริญการพิมพ์
2525, 153 หน้า

ธีระ นทีวุฒิกุล การศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 51 หน้า
อัดสำเนา

นิพนธ์ ศศิธร งานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2525, 48 หน้า

บำรุง สุขพรรณ บทบาทและผลการปฏิบัติงานของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมในการเผยแพร่
ฟื้นฟู พัฒนาความคิด จิตใจ และส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นต่อประชาชนในชนบท สำนักงานคณะ

กรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ 2525, 108 หน้า อัดสำเนา

ประคับ นิลพั่งงา ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครู
ส่วนกลาง วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 170 หน้า อัดสำเนา

ประเทือง เกาจี่ การศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตที่อยู่ประจำหอพักของวิทยาลัย
วิชาการศึกษาในส่วนภูมิภาค ปีการศึกษา 2516 ปรินฎยานพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 120 หน้า อัดสำเนา

ประพิรุฬรณ โพธิ์กระจำจ บทบาทในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่
สังคมและการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปรินฎยานพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 78 หน้า อัดสำเนา

ฝ่ายวิชาการงาน "วัฒนธรรมสามัคคี 4 ภาค" เอกสารประกอบนิทรรศการวัฒนธรรมสามัคคี
4 ภาค หน้า 6-9 โรงพิมพ์กรมการศาสนา 2523

พัทธยา สายหู "ความหมายของวัฒนธรรม" ใน ความหมายของวัฒนธรรม หน้า 3-6

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ 2525

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ "ของเก่าของใหม่ระเบียบสโมสรมนัสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฉบับใหม่"
สังคมศาสตร์ปริทัศน์ฉบับนิสิตนักศึกษา 4 : 55 กรกฎาคม 2510

มหาวิทยาลัย, ทบวง สรุปผลการสัมมนาผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาครั้งที่ 1 กองวิชาการ
ทบวงมหาวิทยาลัย 2521, 125 หน้า

รองรัตน์ อีสรรภักดิ์ "วัฒนธรรมวัยรุ่น" จันทร์เกษม 86 : 43-45 มกราคม-กุมภาพันธ์
2512

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา "การบริหารงานด้านหอพัก" ใน นิสิตนักศึกษา : หลักการ
แนวปฏิบัติและปัญหา หน้า 94-105 ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2525

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา "งานสวัสดิการและบริการนิสิตนักศึกษา" ใน นิสิตนักศึกษา :

หลักการ แนวปฏิบัติและปัญหา หน้า 31-58 ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525

ศีลปากร, กรม มรดกทางวัฒนธรรมบนแผ่นดินไทยก่อนพุทธศตวรรษที่ 19 โรงพิมพ์กรมการศาสนา 2513, 200 หน้า

สมจิตต์ สิทธิชัย "ภารกิจของมหาวิทยาลัยด้านการทำนุบำรุงและสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรม"

ภารกิจของมหาวิทยาลัยที่สังคมไทยมุ่งหวัง โครงการพัฒนามหาวิทยาลัย ม.ป.ท. 2517, 212 หน้า

สมพงษ์ ประทุมทอง "กิจกรรมที่ถูกลืมของชาวมอญ" ใน ขวัญ 15 หน้า 33-36 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2515 อัดสำเนา

สมภพ ภิมมัย, น.อ., ร.น. "วัฒนธรรม" ใน ความหมายของวัฒนธรรม หน้า 13-15

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ 2525

สภาการฝึกหัดครู ข้อบังคับสภาการฝึกหัดครูว่าด้วยสโมสรนักศึกษาครู กรมการฝึกหัดครู 2521, 100 หน้า

สามารถ คงสะอาด ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุภาคใต้ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 169 หน้า อัดสำเนา

สาโรช บัวศรี "ความหมายของวัฒนธรรม" ใน ความหมายของวัฒนธรรม หน้า 1-3

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ 2525

สำเนา ขจรศิลป์ "กิจกรรมนิสิตนักศึกษา" เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาอุดม 561

แผนกวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2524, 15 หน้า อัดสำเนา

สุพัตรา สุภาพ สังคมวิทยา ไทยวัฒนาพานิช 2518, 182 หน้า

อนันต์ ภูมิวรรณ การจัดกิจกรรมในวิทยาลัยวิชาการศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 109 หน้า อัดสำเนา

อนุমানราชธน, พระยา ชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ห้างหุ้นส่วนจำกัดสื่อการค้า 2515, 456 หน้า
 อานนท์ อากาภิรมย์ มนุษย์กับสังคม : สังคมและวัฒนธรรมไทย พิมพ์ครั้งที่สอง บำรุงนุกุลกิจ
 2515, 249 หน้า

สังคมวัฒนธรรมและประเพณี แพรวพิทยา 2519, 356 หน้า

Best, John W. Research in Education. Englewood Cliffs, New Jersey,
 Prentice Hall, 1964. 320 p.

Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd. ed.,
 Harper, New York, 1971. 752 p.

E.G., Williamson. Student Personnel services in Colleges and University.
 New York, McGraw-Hill Co., 1961. 273 p.

Dement, A.L., "The College Woman as a Science Major" Journal of Higher
 Education. 33 : 484, 1962.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education.
 New York, McGraw-Hill Book, 1971. 492 p.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York, McGraw-Hill, 1973.
 681 p.

Harrold, Roger Davis. "The Control of Student Extra Curricular Life in
 American Higher Education," Dissertation Abstracts International.
 27 : 2782-A February, 1967.

Held, Warren H. "What are the Aims, Objectives, and Power of the Student
 Council ?," in The Bulletin of the NASSP. 52 : 88 - 90 April, 1958.

Jamias, Camelo J. "Student Extra-Curricular Activities and Public
 Relations," in A Student Problems in Southeast Asian University.
 p. 300-330 Bangkok, Prachandra Printing Press, 1969.

Kalish, R.A., and Bertes, O.J. "A Servey of Student Attitudes Towards
 Campus Activities at University of Hawaii," in The Personnel and
 Guidance Journal. 39 : 292-299 December, 1960.

Noll, Victor M., and Noll, Rachel P. "A comparative Student of Achieving
 and Underachieving High School Boy of High Intellectual Ability," in
Reading in Educational Psychology. p. 164-177 New York, The Macmillian
 Company, 1964.

Peterson, J.S. "Some Observation on Superior Student," Journal of
 Educational Sociology. 35 : 172, 1966.

- Scidel, Harvy Edward. "Attitudes, Goals, Achievement, and Educational Needs of Adolescents from Appalachian Communities," Journal of Educational Research. 63 : 424-426, 1970.
- Shepler, Monte Purvis. "Change in Attitudes and Values and Selected Factors in the Colligate Environment Related to Chang Among Freshman Students." Dissertation Abstracts International. 31 : 3303-A January, 1971.
- Stroup, Herbert. Toward the Philosophy of Student Activities. Minncepolis, University of Menisota Press, 1965. 202 p.
- Webster's New Collegiate Dictionary. 2 nd. ed., Springfield Merrian, Massachusetts, 1951. 1214 p.
- Yamane, Taro. Statistics, An Introductory Analysis. New York, 1967. 919 p.

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

ตาราง 34 ค่า t ของการเปรียบเทียบคะแนนรายข้อของกลุ่มที่ใดคะแนนสูง-ต่ำ จากแบบ
สอบถามเรื่องความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	t	
	ความต้องการ	อุปสรรค
<u>สาขามนุษยศาสตร์</u>		
1. การเข้าร่วมกิจกรรมไหว้ครู	1.58	.05
2. การเข้าร่วมกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่	1.53	.00
3. การเข้าร่วมกิจกรรมวันเลี้ยงส่งนักศึกษาที่จบการศึกษาในแต่ละปี		
การศึกษา	1.05	.00
4. การเข้าร่วมกิจกรรมวันชุมนุมศิษย์เก่า	6.23	1.17
5. การเข้าร่วมกิจกรรมวันลอยกระทง	3.56	2.51
6. การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา เช่น วันแห่เทียนพรรษา ทอดกฐิน		
เทศน์มหาชาติ	3.80	2.58
7. การเข้าร่วมกิจกรรมเวียนเทียนในวันสำคัญทางศาสนา เช่น		
วันมาฆบูชา วิสาขบูชา และวันอาสาฬหบูชา	3.24	2.03
8. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกและประกวดมารยาทไทย เช่น การกราบพระ		
การแสดงความเคารพผู้ใหญ่ การส่งของให้พระ และผู้ใหญ่	4.08	3.03
9. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการจัดโต๊ะหมู่บูชา การอาราธนาศีล	2.97	2.78
10. การเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในวันสำคัญต่าง ๆ	2.35	1.33

ตาราง 34 (ต่อ)

กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	t	
	ความต้องการ	อุปสรรค
<u>สาขาศิลปะ</u>		
1. การเข้าร่วมกิจกรรมตอบปัญหาชิงรางวัลทางด้านภาษา วรรณกรรม	3.07	4.09
2. การเข้าร่วมกิจกรรมโต้วาทีระหว่างสถาบันหรือภายใน วิทยาลัย	2.77	3.33
3. การเข้าร่วมกิจกรรมโตตอบกลอนสด สักวา ระหว่างสถาบัน หรือภายในวิทยาลัย	4.66	1.66
4. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการพูดโดยเชิญวิทยากรมาบรรยาย การพูด การฟัง	3.88	5.08
5. การเข้าร่วมกิจกรรมแสดงความคิดเห็นทางหนังสือพิมพ์หรือ วารสารของสโมสรนักศึกษา	5.16	9.72
6. การเข้าร่วมกิจกรรมประกวดการเขียนบทร้อยกรอง คำขวัญในวันสำคัญต่างๆ	4.84	4.51
7. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการอ่านทำนองเสนาะ	5.45	5.58
8. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการเล่นเพลงพื้นบ้าน เช่น เพลงเหย่ย เพลงอีแซว เพลงพวงมาลัย	7.10	7.60
9. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการเล่นกลองยาว	6.89	6.66
10. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกและเผยแพร่ดนตรีไทย	4.00	4.06
11. การเข้าร่วมกิจกรรมฟังคำบรรยายจากวิทยากรในห้องถื่น เกี่ยวกับวรรณกรรมท้องถิ่น	2.10	4.84

ตาราง 34 (ต่อ)

กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	t	
	ความต้องการ	อุปสรรค
<u>สาขาการช่างฝีมือ</u>		
1. การเข้าร่วมกิจกรรมประดิษฐ์ดอกไม้สด กลุ่มผ้าไตร กรวยอุปัชฌาย์ การร้อยมาลัย	5.65	3.53
2. การเข้าร่วมกิจกรรมประดิษฐ์ดอกไม้แห้งจากผ้า	7.50	5.92
3. การเข้าร่วมกิจกรรมประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นเครื่องใช้ต่างๆ	5.77	7.00
4. การเข้าร่วมกิจกรรมประดิษฐ์ใบทอง เช่น การทำ บายศรีปากชาม	5.88	3.81
5. การเข้าร่วมกิจกรรมจัดดอกไม้ประดับงานต่างๆ เช่น จัดพานดอกไม้	5.88	5.65
6. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกหัดตัดเย็บเสื้อผ้า	6.00	3.26
7. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกถักจากด้าย เชือกปอ โยสั้งเคราะห์ต่าง ๆ	6.65	6.69
8. การเข้าร่วมกิจกรรมทอ เสื้อ ทอผ้า	7.19	7.11
9. การเข้าร่วมกิจกรรมจักสานจากไม้ไผ่ หวาย และใบตาล	7.50	3.53
10. การเข้าร่วมกิจกรรมแกะสลักไม้ตาล แหงหยวกกล้วย	6.92	6.15

ตาราง 34 (ต่อ)

กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	๓	
	ความต้องการ	อุปสรรค
<u>สาขาหัตถกรรมศิลป์</u>		
1. การเข้าร่วมกิจกรรมประกอบและถนอมอาหารไทย	7.69	3.93
2. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกมารยาทในการรับประทานอาหาร	6.43	13.78
3. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกมารยาทในการต้อนรับแขกระดับต่างๆ	5.84	12.11
4. การเข้าร่วมกิจกรรมการจัดอาหารตั้งโต๊ะอาหารในหน้า รับประทานอาหาร	6.23	7.86
5. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำการแต่งกายในโอกาสต่างๆ	6.43	9.30
6. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำการถนอมและเก็บรักษาเสื้อผ้า	8.50	8.18
7. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำการป้องกันโรคติดต่อต่างๆ	7.14	7.88
8. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำอันตรายของยาเสพติดให้โทษ	5.30	3.55
9. การเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำการดูแลและเลี้ยงเด็กทารก	8.73	8.10
10. การเข้าร่วมกิจกรรมจัดและตกแต่งบ้านให้น่าอยู่อาศัย	4.51	10.35

ตาราง 34 (ต่อ)

กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	t	
	ความต้องการ	อุปสรรค
<u>สาขากีฬาและนันทนาการ</u>		
1. การเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นตะกร้อ	3.17	5.80
2. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการฟันดาบไทย	4.06	5.80
3. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกกระบี่กระบองไทย	1.17	58.00
4. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกมวยไทย	3.22	4.45
5. การเข้าร่วมกิจกรรมเผยแพร่การฟันดาบไทย กระบี่กระบอง ไทย และมวยไทย	3.91	6.42
6. การเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันการฟันดาบไทย กระบี่กระบอง ไทย และมวยไทยในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก	2.23	5.50
7. การเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันตะกร้อลอดบ่วง หมากรุก ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก	0.85	2.21
8. การเข้าร่วมกิจกรรมสังสรรค์ระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก	1.15	62.33
9. การเข้าร่วมกิจกรรมทัศนศึกษาโบราณสถาน โบราณวัตถุใน จังหวัดของนักศึกษา	3.80	56.00

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

ของ

นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครู

ภาคตะวันตก

18 กรกฎาคม 2526

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน นักศึกษาที่รักทุกท่าน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเรื่อง "ความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก"

เนื่องด้วยข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท ณ ภาควิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และได้เสนอวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความต้องการและอุปสรรคในการ
เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาจากกลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตก" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาในระดับนี้ ข้าพเจ้าขอความร่วมมือจากนักศึกษาทุกท่านในการตอบแบบสอบถาม เพื่อนำ
ข้อมูลไปวิจัยอันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัยครูของท่าน
ขอตัวท่าน และนักศึกษารุ่นน้องต่อไป

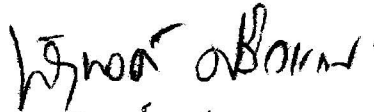
แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน จำนวน 14 หน้า

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วม
กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมหาสาขา

ข้าพเจ้าหวังในความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะความสำเร็จของข้าพเจ้า
ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางนิพทงศ์ ศรีวรรณ)

ผู้วิจัย

แบบสอบถามเรื่อง

ความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา
กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

ตอนที่ 1

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักศึกษา

คำชี้แจง

ให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับ
ตัวนักศึกษา

นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครู

☐ นครปฐม

☐ หมู่บ้านจอมบึง

☐ กาญจนบุรี

☐ เพชรบุรี

ระดับที่ศึกษา

☐ ป.กศ. สูง ปีที่สอง

☐ ค.บ. ปีที่สอง

เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครั้งสุดท้ายได้เกรดเฉลี่ย

☐ ตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป

☐ ต่ำกว่า 2.50 ลงมา

สถานที่ที่นักศึกษาพัก

☐ พักภายในเขตวิทยาลัย

☐ พักนอกเขตวิทยาลัย

คณะที่ศึกษา

☐ วิทยาศาสตร์

☐ กรุศาสตร์

☐ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตอนที่ 2

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมหาสาขา

คำชี้แจง

ขอคำถามต่อไปนี้ เป็นคำถามที่เกี่ยวกับความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมหาสาขาในวิทยาลัยครูของท่าน บางกิจกรรมอาจจะยังไม่ได้จัดขึ้น หากนักศึกษามีความต้องการเข้าร่วม และในขณะที่นักศึกษาต้องการเข้าร่วมอาจมีอุปสรรค จึงทำให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมไม่ได้ ขอให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามทุกข้อที่ตรงกับความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม โดยให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความต้องการและอุปสรรคตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

และในตอนสุดท้ายของคำถามแต่ละสาขาจะเป็นคำถามที่ถามถึงสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขานั้นๆ ให้นักศึกษาใส่หมายเลขลงในช่อง ☐ โดย

มีอุปสรรคมากที่สุด ใส่หมายเลข 1

มีอุปสรรคมาก ใส่หมายเลข 2

มีอุปสรรคปานกลาง ใส่หมายเลข 3

มีอุปสรรคน้อย ใส่หมายเลข 4

มีอุปสรรคน้อยที่สุด ใส่หมายเลข 5

ตัวอย่างที่ 1

ความต้องการ				
มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5	4	3	2	1
✓				

สาขาศิลปะ

1. การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการ

เขียนลายไทย

อุปสรรค				
มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5	4	3	2	1
			✓	

หมายความว่า นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกการเขียนลายไทย มากที่สุด และมีอุปสรรคในการเข้าร่วมด้าน น้อย

ตัวอย่างที่ 2

ท่านคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุของอุปสรรคของท่านในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลป-วัฒนธรรมสาขาศิลปะ

- ☐ 3 เงิน
- ☐ 1 เพื่อน
- ☐ เวลา
- ☐ 2 บ้านไกล
- ☐ 4 อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขานี้
- ☐ 5 อื่นๆ (โปรดระบุ) สุขภาพไม่อำนวย

หมายความว่า สาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขาศิลปะ ลำดับที่ 1 คือ เพื่อน ลำดับที่ 2 คือ บ้านไกล ลำดับที่ 3 คือ เงิน ลำดับที่ 4 คือ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขานี้ ลำดับที่ 5 คือ อื่นๆ (โปรดระบุ) สุขภาพไม่อำนวย

ท่านคิดว่าอะไร เป็นสาเหตุอุปสรรคของท่านในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
 สาขามนุษยศาสตร์

- ☐ เงิน
- ☐ เพื่อน
- ☐ เวลา
- ☐ บ้านไกล
- ☐ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขานี้
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ท่านคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุของอุปสรรคของท่านในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
สาขาศิลปะ

- ☐ เงิน
- ☐ เพื่อน
- ☐ เวลา
- ☐ ขาดโอกาส
- ☐ อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขานี้
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ท่านคิดว่าอะไร เป็นสาเหตุของอุปสรรคของท่านในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
 สาขาการช่างฝีมือ

☐ เงิน

☐ เพื่อน

☐ เวลา

☐ บ้านไกล

☐ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขานี้

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ท่านคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุของอุปสรรคของท่านในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
สาขาหัตถกรรมศิลป์

- ☐ เงิน
- ☐ เพื่อน
- ☐ เวลา
- ☐ ขาดไกล
- ☐ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขานี้
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ท่านคิดว่าอะไร เป็นสาเหตุของอุปสรรคของท่านในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
สาขากีฬาและนันทนาการ

- ☐ เงิน
- ☐ เพื่อน
- ☐ เวลา
- ☐ บ้านไกล
- ☐ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสาขานี้
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมทั้ง 5 สาขา จากมากที่สุด
คือ 1 2 3 4 ถึง 5 เรียงตามลำดับดังนี้

- ☐ สาขามนุษยศาสตร์
- ☐ สาขาศิลปะ
- ☐ สาขาการช่างฝีมือ
- ☐ สาขาคหกรรมศิลป์
- ☐ สาขากีฬาและนันทนาการ

นักศึกษามีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมทั้ง 5 สาขา จาก
มากที่สุด คือ 1 2 3 4 ถึง 5 เรียงตามลำดับดังนี้

- ☐ สาขามนุษยศาสตร์
- ☐ สาขาศิลปะ
- ☐ สาขาการช่างฝีมือ
- ☐ สาขาคหกรรมศิลป์
- ☐ สาขากีฬาและนันทนาการ

กรุณาแสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่อไปนี้ และโปรดตอบทุกข้อ เพราะข้อคิดเห็นของท่าน
จะไม่เป็นภัยต่อตัวท่านและผู้อื่น แต่จะเป็นหัวใจที่สำคัญอย่างยิ่งในการที่จะดำเนินการจัดกิจกรรม
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมใดครั้งตามความต้องการและเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและวิทยาลัยโดย
ส่วนรวม

1. การจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมให้เกิดประโยชน์แก่นักศึกษาทั้งในค่านส่วนตัวและสังคม
ควรจัดในรูปแบบใด
2. กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่จัดอยู่ในวิทยาลัยครูของท่านขณะนี้ เป็นไปอย่างไร และควรที่จะเพิ่ม
เติมอะไรบ้าง
3. จะมีวิธีจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอย่างไรจึงจะทำให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจ
รักหวงแหนและสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมทุกครั้งโดยไม่เกิดความ
เบื่อหน่าย
4. การจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในสถานการศึกษา จะเป็นพื้นฐานหนึ่งที่ทำให้ชาติไทย
ดำรงความเป็นไทยตลอดไป ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

ขอขอบคุณทุกท่าน

ความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก

บทคัดย่อ
ของ
นิพนธ์ ศรีวรรณ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2527
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา ได้แก่ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาศิลปะ สาขาการช่างฝีมือ สาขาศุขกรรมศิลป์ และสาขากีฬาและนันทนาการ ว่านักศึกษามีความต้องการและมีอุปสรรคในการเข้าร่วมแต่ละสาขามากน้อยเพียงใด กับเพื่อเปรียบเทียบความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่พักภายในเขตวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักนอกเขตวิทยาลัยว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร และเพื่อศึกษาว่าอะไร เป็นสาเหตุของอุปสรรคอันสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขา

การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูงปีที่สอง กับระดับครุศาสตรบัณฑิตปีที่สอง ภาคเรียนที่หนึ่งปีการศึกษา 2526 ของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ได้แก่ วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง วิทยาลัยครูกาญจนบุรี และวิทยาลัยครูเพชรบุรี จำนวน 322 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า และวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยค่าสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า (1) นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมาก ส่วนสาขาอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขาอยู่ในระดับปานกลาง (2) นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกันสองสาขา คือ สาขากีฬาและนันทนาการ และสาขาการช่างฝีมือ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีอุปสรรคในการเข้าร่วมสาขากีฬาและนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมาก สาขาอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขาอยู่ใน

ระดับปานกลาง และนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (4) นักศึกษาที่พักภายในมหาวิทยาลัยมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมาก สาขาอื่นๆ มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่พักนอกมหาวิทยาลัยมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขาอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแต่ละสาขาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (5) สาเหตุของอุปสรรคอันสำคัญของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ สาขาศิลปะ และสาขากีฬาและนันทนาการ คือ เวลา ส่วนสาขาการช่างฝีมือและสาขาคหกรรมศิลป์ คือ เงิน

ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมได้รับความสนใจจากนักศึกษาน้อย ทั้งๆ ที่นักศึกษาควรที่จะได้รับการปลูกฝังสิ่งอันเป็นสัญลักษณ์ของชาติให้เกิดขึ้นในตนเองให้มากขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบัน และยังทำให้มองเห็นว่ากิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัยครู ซึ่งเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรควรจะได้มีการปรับปรุงกิจกรรมแต่ละสาขาให้มีความน่าสนใจขึ้น และควรได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารมากกว่าเท่าที่เป็นอยู่ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติที่ระบุไว้ว่า จะสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา รัฐบาลจะรักษาและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมให้คงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

NEEDS AND OBSTACLES OF THE WESTERN TEACHERS COLLEGES
STUDENTS IN PARTICIPATING IN CULTURAL
ACTIVITIES

AN ABSTRACT

BY

NICHAPONG SRIWAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1984

The purpose of this research was to study the needs and obstacles of students in Western Teacher Colleges participating in five majors cultural activities; humanities, arts, crafts, home-economics, and sports and recreations. The study of the needs and obstacles of students in those activities were compared by their sexes, their grade point average and their dwelling places which were divided into the students who lived in resident hall and students who commuted to college.

The sample of this study were the students who studying in sub - bachelor degree program and the fourth year students who studying in bachelor degree program. The total sample was 322 students. The data were collected during the first semester of 1983. The analysis of the study were done by using statistical methodologies and percentage.

The results of the study were as follows;- (1) Their high needs of participating in cultural activities were in the activities related to humanities, while the other activities were showed the lower needs by students. The male students showed higher needs in participating in humanity activities than the female students did. The male students showed higher needs to participate in the activities related sports and recreation, craft than female students while the female showed the higher needs in craft activities than male students. (2) The obstacles of students in participating in those activities were at moderate. The male students and the female students showed the different obstacles in participating in the craft, and sports and recreation activities. (3) The students who had high average point showed the higher needs in participating in humanity activities than other activities. The high and the low achievement students had no different obstacles in participating in all

activities. (4) The students who lived in resident hall showed the high needs in participating in humanity activities than other activities. The students who commuted to college showed the moderate level of the needs in participating in all activities. The students who lived in resident hall and the students who commuted to college showed no different of the obstacle in participating in all kinds of cultural activities. (5) The study showed that the time was the major obstacle in participating the activities in humanity, arts, and sports and recreations, while the money was the majors obstacles in participating the activities in home-economics and craft.

The result of the study showed that the students were less interested in cultural activities. Infact, cultural activities should be brought to the students during their college lives. Moreover, each major cultural activity should be improved and supported by the administrators to make them relate to the national educational policy that emphasizes on students' activities both on and off the campuses, and to develop the cultural activities in order to keep the nation's identity.

ประวัติผู้เขียน

นางนิพนธ์ ศรีวรรณ เกิด ณ ตำบลพนัสนิคม อำเภอพนัสนิคม จังหวัด
ชลบุรี สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ จากโรงเรียนวัฒนาศาสตร์
อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่หก จากโรงเรียนสตรีชลบุรี
"ชลภัฒยานุกูล" อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา
และประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นสูง จากวิทยาลัยครูเทพสตรี อำเภอเมือง
จังหวัดชลบุรี ระดับปริญญาการศึกษาบัณฑิต จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 5
วิทยาลัยครูเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี